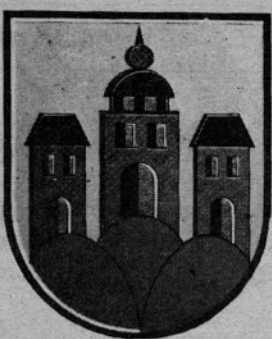

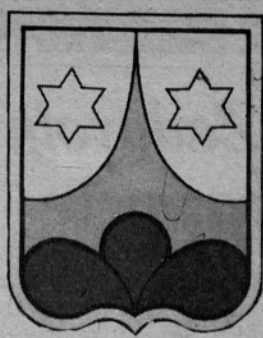
REČICA OB SAVINJI

MOZIRJE

LJUBNO

GORNJI GRAD

Leto XVI
Številka 2
Februar 1986

Temeljne kandidacijske konference

Predsedstvo OK SZDL je na svoji seji obravnavala stanje okoli priprav na volitve. Posebno skrbno pa so pretresli poročilo o poteku temeljnih kandidacijskih konferenc v občini. Ugotovili so, da so te potekale zadovoljivo in da so bile dobro pripravljene.

Na vseh TKK so pripravili izčrpna poročila o poteku politične aktivnosti v pripravah na volitve. Kronološko so podali celoten potek priprav. Iz poročil je bilo razvidno, da so POK SZDL skupaj s sveti KS večkrat obravnavala in analizirala uspešnost posameznih delegacij, vzpodbujala tiste delegate, ki svojih obveznosti niso dovolj odgovorno opravljal. Opozarjali pa so tudi na slabosti in pomanjkljivosti, s katerimi so se delegati srečevali. Na vseh TKK je izzvenela želja, da bi ta delegatski sistem še naprej dograjevali, ga izpopolnjevali in ga napravili čim uspešnejšega in izbrali res takšne delegate, katerim lahko zaupamo, da bodo odgovorno in zavzeto naloge tudi opravljal. Evidentirani so bili ljudje, ki imajo ustrezne kvalitete za predano, zavzeto, resno in dosledno opravljanje delegatskih dolžnosti. Vse več je mladih. Tudi po izobrazbeni strukturi je sestava dobra. Sposobnost, znanje, delovitost, zavzetost za naš samoupravni sistem ter odnos do prevzetih nalog so bili elementi, ki naj bi pogojevali, da bodo ti delegati tudi v četrtem mandatu uspešno nadaljevali delo delegatskih skupščin pri izpopolnjevanju tega mladega delegatskega sistema. Izražen je bil optimizem, da so pri izbiri kandidatov imeli srečno roko. Uspešnost novih delegatov v delegacijah pa ne zavisi le od pripravljenosti in zavzetosti delegatov samih, pač pa od nas vseh, kako jim bomo uspešno delo tudi omogočili in jim pri razreševanju problemov v zaostrenih pogojih gospodarjenja tudi pomagali. Na osnovi pobud in predlogov iz KS in TOZD je bil evidentiran širok krog kandidatov za najodgovornejše funkcije v DPS in SIS v občini. S tem so pokazali, da jim ni vseeno, kdo bo v naslednjem obdobju vodil in usmerjal našo družbenopolitično skupnost. To je bil dragocen pripomoček KO za kadrovska vprašanja pri iskanju najprimernejših kandidatov za prevzem teh funkcij. V fazi priprav na volitve je večkrat izbil strah, da bodo ljudje množično odklanjali podpis kandidature. Z zadovoljstvom ugotovljamo, da so ti pomisleki bili neupravičeni, saj so bili le redki posamezniki, ki so zaradi preobremenjenosti v službi, številnih funkcij, zdravstvenih razlogov, zaposlenosti izven občine kandidature odklonili. S tem so dokazali, da jim ni vseeno, kakšna bo naša prihodnost, saj je večina pripravljena tvorno sodelovati in na ta način pripomoči, da bi te težave čim uspešneje premostili.

Na TKK so prisostvovali člani POK SZDL, POS ZSS in ostalih DPO z naloge, da nudijo ustrezno strokovno pomoč za zakonito izvedbo TKK. Udeležba na vseh kandidacijskih konferencah je bila kljub neugodnim vremenskim raz-

meram dobra, kar je dokaz resnosti pristopa k izvedbi teh volitev, kakor tudi dejstvo, da občanom ni vseeno, kako delegatski sistem deluje. O kandidacijskih postopkih na temeljnih KK v KS in TOZD v glavnem ni bilo pripomb. Bilo je le nekaj kritike in manjših odstopanj. Razprave so bile sproščene in demokratične. Največ so bile usmerjene okrog zaprtih in odprtih list. Pri tem ocenjujejo, da je bil postopek evidentiranja dovolj demokratično izveden, posebno še na dano široko možnost sodelovanja odnosno predlaganja kandidatov s strani občanov. Za zaprte liste so se zavzemali predvsem v tistih sredinah, kjer so na osnovi izkušenj ugotovljali, da pri odprtih listah večina volilcev ne izbira kandidatov po temeljiti presoji pač pa največkrat kar po abecednem redu, tako da se pogosto dogaja, da izpadejo delegati na koncu liste ali celo takšni, ki so zaradi določenih kvalitet evidentirani za vodje delegacij ali nosilce najodgovornejših funkcij. Marsikje se zaradi tega podre tudi struktura teritorialne pokritosti. Nekaj ugovorov je bilo tudi na to, da so za kandidate za DPZ evidentirani nekateri posamezniki, ki profesionalno opravljajo dolžnost v družbenopolitičnih organizacijah, na večje upoštevanje teritorialnega principa za predsednike posameznih zborov občinske skupščine in skupščin posameznih SIS ter težnja, da bi za najodgovornejše funkcije v DPS bila odprta lista (vsaj dva kandidata).

Struktura evidentiranih do temeljnih kandidacijskih konferenc — 20. 1. 1986 je bila naslednja:

a) za skupščine DPS: 489 iz TOZD in 214 iz KS — skupaj 703;

b) za skupščine SIS: 677 iz TOZD, TZO, TOK in obrtne dejavnosti in 521 iz KS — skupaj 1198;

c) v DPZ SO: iz DPO 32 delegatov.

Skupaj je evidentiranih 1933 delegatov, od tega 807 žensk ali 42%, 26 pripadnikov drugih narodnosti ali 1%, 422 delegatov starih do 27 let ali 22%, 842 do 40 let ali 44%, 510 do 55 let ali 26% in 127 nad 55 let ali 7%, 293 je članov ZK ali 15%, 69 udeležencev NOB ali 4%, 56 delavcev na vodilnih mestih ali 31%.

Po izobrazbeni strukturi je stanje naslednje: — osnovna šola — 304 ali 16%, — NKV — 58 ali 3%, — PKV — 133 ali 7%, — KV — 403 ali 21%, — VKV — 43 ali 2%, — srednja šola — 569 ali 29%, — višja šola — 214 ali 11%, — visoka šola — 61 ali 3%.

Vzporedno z evidentiranjem možnih kandidatov za delegacije v skupščine DPS in SIS je potekalo tudi evidentiranje možnih kandidatov za nosilce najodgovornejših funkcij v občini. Od vseh evidentiranih v KS, TOZD, DPO je koordinacijski odbor za kadrovska vprašanja pri POK SZDL izoblikoval prvi predlog in ga posredoval v javno razpravo. Prviširši izbor sta obravnavali tudi POK SZDL in OS ZSS 25. decembra 1985, 8. januarja 1986 pa še občinska konferenca SZDL in OS ZSS. Na osnovi pripomb javne razprave sta ožji predlog osvojili.

Na osnovi zapisnikov o poteku TKK in razprav na njih ugotovljamo, da spreminjalnih predlogov ni bilo in da se kandidatura vseh evidentiranih možnih kandidatov za delegate zgoraj navedenih organov in nosilcev vodilnih funkcij podpira.

Babičina skrtnja (IVANA KOBILICA)

Našim občankam čestitamo k prazniku žensk!

Skupščina občine Mozirje in njen izvršni svet, družbeno-politične in delovne organizacije ter samoupravne interesne skupnosti občine Mozirje

Umiranje naših gozdom

Že več desetletij znanstveniki v Evropi opozarjajo na hiranje posameznih drevesnih vrst, ki pa se je v zadnjih letih močno razširilo na vse iglavce in nekatere listavce. Obseg hiranja po površini in intenziteti je tolikšen, da govorimo že o umiranju gozdom.

Kljub intenzivnim raziskavam tega pojava v svetu do danes še niso znani vsi vzroki. Nesporno je le to, da je osnovni vzrok v splošnem širjenju onesnaževanja ozračja.

Škode se kažejo v postopnem odpadnju iglic in listja ter končno v odmiranju dreves,

Prizadete so vse evropske države, najbolj pa obe Nemčiji, Poljska, Čehoslovaška, Avstrija, Švica in Francija. V to skupino spada tudi Slovenija. O škodah v gozdovih poročajo tudi iz Kanade in ZDA.

Pri nas smo dolgo časa živeli v varljivem upanju, da nas bo onesnaževanje obšlo, da smo na južni strani Alp varni pred vplivi onesnaževanja. Nismo se namreč zavedali, da imamo onesnaževalce tudi doma.

Okoli industrijskih središč Celja, Trbovelj, Jesenic in Mežice so ti vplivi znani že dalj časa.

Letošnja zima z izredno nizkimi temperaturami in velikimi temperaturnimi nihanjem pa je razkrila tisto skrito poškodovanost, ki je v običajnih razmerah ne zaznamo.

Odmrle iglice, presvetljene smrekove krošnje in suha drevesa na površini 8.500 ha, ki pomenijo 84% vseh gozdom v občini Velenje in 6.100 ha ali 18% vseh gozdom v občini Mozirje, so rezultat plinske pozebe, ki jo je povzročilo onesnaženo ozračje z žveplovim dioksidom, dušikovimi oksidi in ostalimi strupenimi plini.

Nesporni in največji onesnaževalec je vsekakor termoelektrarna v Šoštanju.

Poškodbe so vidne kot rdečerjav stožec ožganih iglic od debla proti koncu vej.

Ker so suhe iglice že odpadle in je veliko posušenega drevja že posekanega, poškodbe niso več tako vidne. Manj poškodovana smrekova drevesa je letošnji prirastek obdal z varljivim

zelenim plaščem, tako da izgleda, kot da so drevesa ozdravela.

Žal pa je resnica ta, da je bilo na stotine kubičnih metrov smrekovih dreves posekanih, da se bo zaradi osutih iglic močno zmanjšala asimilacijska površina in da to drevje le še vegetira in hira. V naslednjem letu pa pričakujemo močan obrod semena, ki bo drevje še dodatno izčrpalo.

Najbolj ogrožena območja občine Velenje so v okolici Zavodenj, Graške gore, doline Velunje, Bezgovca in Topolšice, v občini Mozirje pa območja Šmihela, Dobrovelj in Oljševe.

Nekaj je gotovo, smreka, kot najinteresnejša gospodarska vrsta naših gozdom, umira. Pred njo je že skoraj izginila jelka, močno pa se suši tudi bor. Od iglavcev je zaenkrat ostal neprizadet le še macesen.

Ožigu smreke sta se letos pridružila še dva primarna škodljivca in to smrekova grizlica, ki obžira iglice letošnjega prirastka in bukov skakač, ki obžira bukov listje. Menimo, da ta dva škodljivca na gozdnem drevju ne bosta povzročila trajnejše škode.

Kaj lahko storimo gozdarji ob pojavu umiranja smreke?

Z gozdarskimi strokovniki ukrepi tega pojava ne moremo zmanjšati, še manj pa ustaviti. Še hitrejši propadanje lahko preprečimo le z varstvom gozdom pred sekundarnimi škodljivci, izmed katerih je najnevarnejši lubadar.

Umiranje iglavcev in v bližnji prihodnosti tudi umiranje gozdom lahko preprečimo le z radikalnim zmanjševanjem onesnaženosti ozračja.

Letošnji ožig je pokazal, da gozdovi ne morejo več kljubovati emisijam žveplovega dioksida, ki v povprečju presegajo količino 240 ton na dan, ob koncih pa še mnogo več, dušikovih oksidov in ostalih strupenih plinov, ki jih pa sploh ne merimo.

Žveplov dioksid merita le dve merilni napravi, locirani južno od Šoštanja, kamor najpogosteje vleče veter. Meritve,

ki jih je premalo in merijo le žveplov dioksid, torej ne morejo biti realen pokazatelj stanja onesnaženosti našega ozračja. Tudi klimatske razmere v celoti so premalo raziskane. Ne poznamo namreč pogostnosti nastopa inverzij, števila inverzijskih plasti, premo vemo o vetrovih, ki vplivajo na transmisijo plinov in še marsikaj drugega.

Z gotovostjo lahko trdimo, da je vzrok propadanju gozdom onesnažen zrak, vemo pa tudi, kateri so glavni onesnaževalci. Znanost se je resno lotila raziskav, ki bodo zagotovo trajale več let. Čakati na rezultate znanosti in šele takrat ukrepati pomeni zavestno odlaganje problemov na jutri, ko bo morda že prepozno. Bojimo se, da je v današnji težki gospodarski situaciji takšno odlašanje dobrodošlo ekološko neosveščenu delu birokracije in tehnokracije, morda pa tudi nekaterim znanstvenikom.

Najbrž bomo morali še naprej živeti ob sedanjem načinu proizvodnje, ki močno onesnažuje okolje. Ob tem pa bomo vse pogosteje zadevali ob omejitvene dejavnike nadaljnega gospodarskega razvoja.

Verjeti moramo, da bo človeštvo, ki je prestalo že toliko preizkušenj, sposobno spoznati današnjo brezobzirnost do okolja in pravočasno kreniti po poti, ki zagotavlja vsestransko zdrav razvoj tudi z alternativnimi odločitvami, ko bo to potrebno.

Smo v času intenzivnega dela na področju družbenega planiranja in varstvo okolja mora v njih dobiti pomembno mesto kot eden izmed omejitvenih faktorjev nadaljnega gospodarskega razvoja, ki sloni na tehnologiji, ki onesnažuje naš ekološko močno obremenjen življenjski prostor.

GG Nazarje

Ob 8. marcu

Mnogo je bilo doslej že prelitega črnila v zvezi s praznikom žensk. Sodobni svet priznava ženski enakopraven položaj v družbi, žal pa še mnogokje resulucij, ki to velevajo ne upoštevajo tudi dejansko. Tudi v najbolj razviti državah je še vedno občutiti nekako oprezno urenjevanje načel enakopravnosti za ženske. Celó to se dogaja, da so še marsikje za isto delo plačane slabše od moških. Če k temu dodamo miselnost, da ženska sodi za štedilnik, potem je slika v takih družbah popolna. Namreč, vse teče daleč od deklaracij.

Položaj naših žensk je v marsičem drugačen od tistega, ki smo ga želeli že osvetliti. Vendar pa ni rožnat, saj gre pri nas pretežno za delovne ženske, ki opravljajo poklice ne glede na njihovo zahtevnost in še so poleg tega gospodinjice, matere, žene Morda je res v naših razmerah manj slišati pripombe, češ to delo ni za ženske, je pa to hkrati lahko senčna stran dogajanja. Še vedno opravljajo ženske nočno delo, nič se ne dela razlik med njimi in moškimi, ko gre za zahtevnost nekega dela. Ženske najdemo v poklicih, ki so celo za moške težki in to največkrat telesno naporni.

Seveda bi bilo odveč zatrjevanje, da je položaj žensk v naši družbi skladen v celoti z načeli, ki smo jih glede tega zapisali. Tako je res, da danes naše ženske opravljajo odgovorne družbene naloge, da so prisotne v raznih družbenih telesih, ki odločajo o pomembnih stvarih, da si želimo še več žensk v delegacijah in še bi lahko naštevati. Vendar pa so zaradi družinskih razmer večasih takšna pota naših žensk onemogočena.

Kaj težko si predstavljamo, da bi ženska, ki je 8 ur stregla stroju v tovarni, po tem napornem delu prišla v hišo polno otrok, še imela čas in voljo do dela v raznih družstvih, drugih organizacijah v svoji krajevni skupnosti. Prav tu pa je morda vzrok za vse manjši odziv žensk v javnem delovanju.

Odličja kulturnim delavcem

Posebna komisija pri Zvezi kulturnih organizacij naše občine je predloge posameznih kulturnih društev, kulturne skupnosti in ZKO presodila in odločila, da dobijo letos zlato plaketo in priznanje za kulturno ljubiteljsko delo: Vera Ločičnik iz Bočne, Franc Rop iz Varpolja, Aleksander Videčnik iz Mozirja, Ivka Lamut iz Mozirja, Jože Prisljan z Ljubnega, Jože Rozoničnik iz Šmihela in Viktor Kovač iz Gornjega grada. Čestitamo!

V TEMELJNIH ORGANIZACIJAH
ZDRUŽENEGA DELA
BODO DELAVCI VOLILI
V ČETRTEK, 13. MARCA 1986,
DELOVNI LJUDJE IN OBČANI PA
V NEDELJO, 16. MARCA 1986

Zadovoljive varnostne razmere

Postaja milice v Mozirju je tudi lani, kot strokovni dejavnik v sistemu splošnega ljudskega odpora in družbene samozastite, največ pozornosti namenila nalogam s področja varstva ustavne ureditve, varovanja življenja in zagotavljanju osebne varnosti ljudi, varovanja družbenega in zasebnega premoženja, odkrivanju predvsem hujših oblik kaznivih dejanj, javnemu redu in miru in med ostalim seveda tudi nadzoruvarju cestnega prometa.

Sem sodi še varovanje državne meje in nudenje strokovne pomoči družbeno-političnim organizacijam, krajevnim skupnostim in organizacijam združenega dela. Vse te naloge so delavci milice dokaj uspešno uresničili, posledica tega pa je dokaj visoka stopnja varnosti v preteklem letu na območju občine Mozirje.

Lani so tako zabeležili padec kršitev s področja javnega reda in miru, še vedno pa ugotovljajo, da je največ kršitev v gostinskih lokalih, zatem pa so kršitve na cesti, trgih in drugod. Od 138 primerov, jih je bilo kar 95 storjenih zaradi alkohola. Ker je bilo tudi lani največ primerov prepiranja, vpitja ter točenja alkoholnih pijač, bodo delavci milice v bodoče še okrepili preventivno in represivno dejavnost, da bi stanje izboljšali. Posebno pozornost so s stalnim nadzorovanjem namenili varovanju družbenega in zasebnega premoženja, kjer so ugotovili vrsto pomanjkljivosti, kljub temu pa večje materialne škode na srečo ni bilo. Neodgovornega in nesamozaščitnega vedenja delovnih ljudi in občanov je še vedno preveč, kar seveda narokuje nove naloge in doslednejše ukrepanje.

Delavci milice so obravnavali tudi 33 dogodkov, med temi je šest delovnih nezgod, leto poprej sta bili samo dve, obravnavali pa so med drugim kar 247 kršitev predpisov iz pristojnosti drugih organov. To pomeni 115 kršitev več, kot leto poprej. Število kršitev se je zlasti povečalo na področju prometa z lesom in lesnimi izdelki, zato so se delavci milice tega problema lotili znatno bolj načrtno in organizirano.

Teh prekrškov je bilo namreč lani kar 147, kar je za 71 več, kot leta 1984. Pri odpravljanju teh kaznivih dejanj bodo seveda rabili več sodelovanja ostalih organov.

Bolj ugodno je stanje na področju kriminalitete, kjer število dejanj upada že od leta 1982, žal pa ob tem ugotovljajo, da se iz leta v leto več materialna škoda, povzročena s temi kaznivimi dejanji. De-

janj s področja politične kriminalitete lani niso zabeležili, število ostalih dejanj pa se bistveno ni spremenilo. Padec teh dejanj na nekaterih področjih je sicer razveseljiv, vendar delavci milice smatrajo, da je bilo teh dejanj več, a so ostala neodkrita. Žal še vedno ostaja dejstvo, da so večino kaznivih dejanj odkrili delavci organov za notranje zadeve, to pa seveda potrjuje slabo notranjo kontrolo v združenem delu in slabo aktivnost drugih strokovnih služb s področja družbene samozastite.

Za lansko leto je tudi značilno, da se je zmanjšalo število tatvin, goljufij, poškodovalanja tujih stvari in nasilniškega obnašanja, več pa je bilo vlomov, velikih tatvin, odvezov motornih vozil in povzročitev hujših telesnih poškodb.

Veliko povečanje tatvin, velikih tatvin in vlomov seveda nalaga delavcem milice in ostalim organom nove zahtevne naloge in terja večjo pozornost.

Tudi stanje na področju prometne varnosti se lani ni bistveno spremenilo. Promet je bil dokaj varen in brez zastojev, še vedno pa je zaskrbljujoče stanje prometnic in prometne signalizacije. Lani se je v mozirski občini pripetilo 37 prometnih nezgod v katerih se je poškodovalo 47 udeležencev v prometu. Premoženjska škoda ob prometnih nesrečah je bila dokaj velika, žal pa je bilo tudi pet prometnih nezgod s smrtnim izidom, 29 udeležencev pa je bilo huje telesno poškodovanih. Tudi lani je bilo največ nezgod zaradi neprimerne hitrosti, naslednji vzrok pa je vožnja pod vplivom alkohola in vožnja po nepravilni strani ceste. Največ nesreč se je zgodilo na cesti Mozirje — Ljubno, sledita pa odseka Soteska — Mozirje in Nazarje — Gornji grad. Več kot polovico nesreč so povzročili vozniki osebnih avtomobilov. Zaradi cestno-prometnih prekrškov so delavci Postaje milice Mozirje lani podali kar 667 predlogov sodniku za prekrške, kršiteljev je bilo 672, prekrškov pa 888. Zaradi vinjenosti so odvzeli 126 vozniških dovoljenj. Seveda so delavci milice zelo dobro sodelovali z vsemi dejavniki, ki skrbijo za varnost v cestnem prometu.

Precejšen prispevek so k varnostnim razmeram v mozirski občini dali tudi delovni ljudje in občani, seveda pa si delavci Postaje milice Mozirje želijo, da bi se vsestransko sodelovanje letos še okrepilo, saj dokaj zadovoljive varnostne razmere ne smejo nikogar uspavati.

J. P.

Šmihel

Žene o svojem prazniku

Obiskali smo nekatere žene in jih vprašali o nekaterih načelih, ki jih radi ponavljamo ob prazniku žensk. Tako smo želeli vedeti, kaj menijo o starem reku, ki trdi, da žena podpira tri vogale hiše. Dalje smo vprašali, kako ženska zmore toliko napora, kot je služba, gospodinjstvo in vzgoja otrok. Kot tretje smo postavili vprašanje, kako doživljajo svoj praznik, ki oznanja enakopravnost žensk.

Marjana Šiljar, prosvetna delavka iz Luč. Točno, tudi v današnjem času velja ta slovenski pregovor! Morda še bolj kot nekoč, saj je sodobna žena največkrat delovna ženska, ki poleg skrbi za družino sama služi kruh. Po končanem delovniku jo čaka doma še en

Marjana Šiljar

delovni dan, ki se največkrat raztegne v noč. Skrb za otroke je vezana tudi na pomoč za šolo, to je dodatna obremenitev. Gospodinjstvo pa je tako samo po sebi umevna stvar. Ob vsem tem je seveda zahteva, da bi se žene še družbeno udeleževale, kar prevelika. No, v mojem primeru imam še pred seboj diplomu, tudi to je skrb, ki bo sicer minila, vendar pa me dokaj obremenjuje.

Da vse to ženska zmore, je treba veliko dobre volje, ta pa je v veliki meri odvisna od razumevanja moža. Danes je povsem razumljivo, da razumevajoči mož pomaga ženi v gospodinjstvu, posebno pa pri vzgoji otrok. Naloge se morajo deliti! Žal pa ni povsod tako, še vedno mislijo nekateri predstavniki močnejšega spola, da bodo storili svoji vrsti sramoto, če pomagajo ženi pri vsakdanjem delu doma. Otroci biseveda bili bolj varovani, če bi bile matere doma, ker pa to ni mogoče, je urejeno skrbstvo velika stvar. K sreči imamo v dolini kar dobro urejeno delovanje

Branka Žager

vrtec. Če pa je pri hiši stara mama, pa je stvar še lažja! Glede enakopravnosti pa toliko — formalno je načelu zadoščeno. Le v praksi je nekoliko drugače. Skratka na ženo odpade preveč dolžnosti in je vsekakor preobremenjena, to je stvarnost, vse drugo so prijazne besede.

Branka Žager, poštna delavka iz Lok. Velika večina žen je zaposlenih, torej imajo kar dva »sihta«. Dejansko odpade v sodobnem času veliko več bremen na ženo kot na moške. V tem so torej žene na slabšem. Posobno težko je

za ženo tam, kjer se mož izogiba vsaki pomoči doma. Če so pri hiši še otroci, so skrbi podvojene. Pomoč pri učenju je skoraj redno potrebna, saj zahteva šola danes kar dosti znanja in otroku je treba po možnostih pomagati.

Dokler so ženske mlade zmorejo zelo veliko. Pri tem je zelo pomembno, da je žena v službi zadovoljna. To je veliko, saj je potem doma neobremenjena s skrbmi iz službe in ne prenaša slabe volje domov. Če je človek z delom zadovoljen, pač lažje dela in zmore težje napore. Seveda je veliko breme gospodinjstva na ženi, ki je za vse sama, povsem drugače je tam, kjer so še starši, ki radi priskočijo mladim na pomoč. Sicer je prav materinstvo tisto, ki daje ženam veliko moč! Mati zmore veliko več, kot sicer pričakujemo od človeka.

O enakopravnosti pa toliko. Veliko lepega je o tem napisano, veliko se o tem govori, vendar pa je resnica neke druge. Razumljivo je, da so okoliščine, v katerih živi večina žena takšne, da jih deklaracije ne morejo spremeniti. Naloge žene in matere same na sebi zahtevajo veliko več, kot se sicer od drugih ljudi pričakuje. Je pa seveda največ odvisno od okolja, v katerem živim. Če je to razumevajoče, potem je težav manj in lažje je premagovati napore. Takšen dom je lep in miren. V svojem delu na pošti vidim vse vrste ljudi, spoznavam morda več značajev kot drugi ljudje, opažam stiske ljudi in zato lažje razumem s skrbmi preobremenjenega človeka.

Dragica Orešnik, delavka v MGA, doma z Ljubnega. Mislim, da to drži! Zato ker ima delovna žena veliko več bremen nad seboj. Dejansko ni nikoli prosta. Moški imajo manj obveznosti

Dragica Orešnik

oziroma več prostega časa. Na sploh se delo v gospodinjstvu ne vrednoti, kot tako in se razume kot izključno naloga žene. Teh del pa nikoli ne zmanjka! Že od rednega dela v podjetju je žena utrujena, vendar pa to nič ne zmanjša obsega dela doma. Pa še delo v vrtu in z otroci, tudi vsega tega ne zmanjka. Tako je jasno, da odpade največ brige za družino na ženo in res je da podpira tri, če ne več vogalov...

Da to zmore, mora biti ženska že po naravi bolj odporna. Skratka, več prenese, kot moški. Pa tudi bolj je potrpežljiva. Če si mož in žena razumno delita obveznosti, potem je vse mnogo lažje. Žal pa še vedno ponekod smatrajo ženo kot dekle ali pa edino sposobno za štedilnik. Pa bi tudi ženskam godilo imeti več razvedrila, več veselja. Morda je tu tudi nekaj tradicije, nekaj starokopitnosti, premalo je sodobnega pojmovanja vloge žensk v sedanjem času in okoliščinah.

Enakopravnost je le na papirju! Veliko besed trosimo kot rožice v vrtu, le da je resnica povsem drugačna. Seveda so k temu veliko krive razmere, ko mora oba zakonca delati, da preživljata družino. Sicer pa vidim enakopravnost predvsem v tem, da sama zaslužim in tako tudi sama razpolagam z določnimi sredstvi. Lahko se uredim, kot mi je želja, moški namreč radi vidijo urejeno žensko, težko pa kaj k temu prispevajo. V tem je torej žena neodvisna. Sama že 18 let delam v MGA in si služim denar, pa si ne morem predstavljati, da bi mi nekdo odštel denarje za moje nujne potrebe in ženska ima kar nekaj potreb.

Kako z volitvami?

Občinska konferenca SZDL je nosilec nalog v zvezi s pripravami na volitve, zato je urednik našega glasila prosil predsednika OK SZDL Hinka Čopa za nekatera pojasnila.

VIDEČNIK: Priprave na volitve so v tistem delu, ko se odloča o posameznih kandidatih. Kako so potekale temeljne kandidacijske konference v občini?

ČOP: Res je, in lepa hvala uredništvu Savinjskih novic, da tako tekoče spremlja in sproti obvešča naše občane o poteku aktivnih priprav na skupščinske volitve v družbenopolitično skupnost in samoupravne interesne skupnosti.

Nosilka vseh kativnosti v predvolilnem obdobju je SZDL z vsemi frontnimi deli, vendar s tem, da socialistična zveza usklajuje skupaj z drugimi DPO v krajevnih konferencah SZDL in združenem delu posebej s sindikatom kadrovske ter druge priprave za volitve v četrte delegatske skupščine. Za nami so temeljne kandidacijske konference, ki so bile dobro pripravljene in tudi sorazmerno dobro obiskane kljub slabemu vremenu. Na njih so marsikje analizirali delovanje delegatskega sistema, opozorili na hibe, ki so žal še zmeraj prisotne v zapletenih družbeno-ekonomskih razmerah. Ob tem pa je bilo izrečeno tudi priznanje aktivnim delegacijam, ki so marsikatero nerešeno problemo uspešno razrešile s svojimi pobudami bodisi v DPS ali SIS.

VIDEČNIK: Evidentiranih je bilo mnogo ljudi. Sedaj, ko prihaja do tega, da se kandidati morajo izreči za delegatsko delo, ali so odprti?

ČOP: V občini je bilo skupaj evidentiranih 1933 občanov, možnih kandidatov za delegate v zbor občinske skupščine in ŠIS. V skupnem številu možnih evidentiranih kandidatov je 42% žensk in 21% mladih do 27 let starosti. Tudi kvalifikacijska sestava je ugodna, saj ima 11% evidentiranih končano višjo in 29% srednjo šolsko izobrazbo. Podrobnejša analiza o teh stvareh bo posredovana občanom po končanih volitvah. Po izvršenih temeljnih kandidacijskih konferencah ugotavljamo, da je ogromna večina evidentiranih možnih kandidatov tudi podpisala izjavo o kandidaturi. Seveda pa moramo povedati, da je bilo tudi nekaj odklonitev, opravičeni zaradi preobremenjenosti, bolezni, težav na delovnem mestu izven občine itd. Lahko trdim, da smo s tem lahko bolj kot zadovoljni, saj smo po nekaterih znakih pričakovali več odporov za delovanje v delegatskem sistemu zaradi objektivnih okoliščin, v katerih se nahajamo, pa je vendarle zavest in priпадnost do družbe ovrgla črnogledne napovedi.

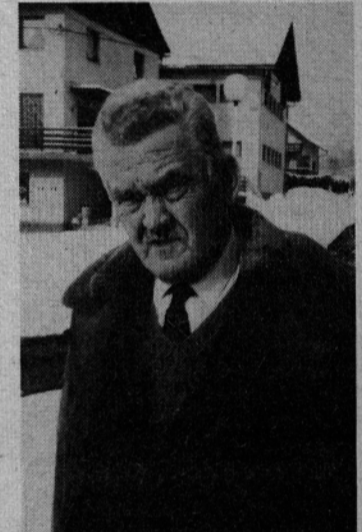
VIDEČNIK: Kakšna je razlika med volitvami pred temi in sedanjimi? V čem so spremembe?

ČOP: Bistvenih razlik med prejšnjimi in sedanjimi volitvami pravzaprav ni. Volilna zakonodaja, ki je bila delno dopolnjena tudi ne prinaša posebnih novosti. Samoupravne temeljne sredine so dobile pooblastila za samostojno opredelitev glede formiranja delegacij za DPS in SIS, tako v številu članov in združevanju delegacij za SIS in tudi glede enakopravnega položaja kmetov kooperantov z delavci zadruge in gozdnega gospodarstva (TOK in TZO) pri formiranju delegacije za Zbor združenega dela v občinski skupščini. Novosti glede združevanja delegacij so se poslužili le vrednih primerih v manjših sredinah in tudi v upravljenih razlogih zaradi racionalnega delovanja delegatskega sistema, vendar ne v njegovo škodo. Veliko govora je bilo o odprtih in

zaprtih kandidatnih listah. To je bilo prepuščeno odločitvi temeljnimi kandidacijskim konferencam, ki so se za to ali drugo obliko same odločale. Menim, da so volitve zaključek vseh predvolilnih aktivnosti, pri katerih so bila na široko odprta vrata vsem, ki so bili pripravljene demokratično izbirati občane za delovanje našega skupščinskega sistema. Končno bi rad povedal tudi to, da odgovornost za uspešen izid volitev prevzemajo naše sredine, ki poznajo svoje kandidate in svojo klimo, razmere in da izvoljeni delegati opravičijo zaupanje volilcev pri delu in dograjevanju našega samoupravnega socialističnega sistema.

VIDEČNIK: Kaj sledi sedaj v delu priprav do samih volitev?

ČOP: Prvo, kar moramo storiti je, da obvestimo javnost v KS in združenem delu s kandidatno listo

Hinko Čop

možnih kandidatov za sprejem delegatskih dolžnosti v DPS in SIS. Za tem sledi seja Predsedstva OK SZDL, ki sprejemskupno poročilo vodstev DPO o opravljenih kandidacijskih postopkih za možne kandidate za delegate družbenopolitičnega zbora SO in obravnava oceno poteka, mnenja in stališča k predlogom kandidatov, o katerih so razpravljale temeljne kandidacijske konference. Tej seji sledi seja občinske konference SZDL, ki obravnava predloge in jih posreduje občinski kandidacijski konferenci. Seja občinske kandidacijske konference bo obravnavala možne kandidate za vodilne in najodgovornejše delegatske dolžnosti v občini in podala predlog državni volilni komisiji pri SO, katera bo izvedla volitve po zakonitih predpisih. Na občinski kandidacijski konferenci bodo obravnavani tudi predlogi, mnenja o predlaganih možnih kandidatih za vodilne funkcije v republiki in zvezi. Volitve v združenem delu bodo 13. marca letos, takrat bodo volili delavci delegacije za zbor združenega dela in SIS, v nedeljo, 16. marca t. l. pa bomo volili vsi občani delegacije za zbor krajevnih skupnosti SO in SIS ter družbenopolitični zbor SO. Na teh volitvah bomo opravili našo državljansko dolžnost, rezultati volilnih izidov pa bodo odraz naše pripadnosti samoupravnemu socialistični družbi.

VIDEČNIK: Kot izkušne družbenopolitične delavce lahko presodite kritično dosejanje priprave na volitve?

ČOP: To vprašanje ni enostavno. Če bi podrobneje razčlenjevali predvolilno obdobje, moram izreči vse priznanje številnim aktivistom DPO za njihovo požrtvovalno delo v času predpriprav na volitve. Kdor ne pozna postopkov od evidentiranja do volitev, lahko podcenjevalno ocenjuje to družbenopolitično aktivnost, ki se odvija predvsem na amaterski osnovi. Če pa že hočete kritično pripombo, je v tem, da je premalo kontinuiranega stalnega evidentiranja sposobnih kadrov in da se teh nalog lotevamo bolj kampanjsko ob volitvah, za kar pa seveda nosimo bolj ali manj tudi sami odgovornost.

Žirija za podeljevanje srebrnih priznanj OF pri Predsedstvu GOK SZDL Mozirje

VABI

vse družbenopolitične in družbene organizacije, krajevne konference SZDL in Občinske zveze ter združenja, da podajo predloge za podelitev

SREBRNEGA PRIZNANJA OF SLOVENSKEGA NARODA

Srebrna priznanja OF se podeljujejo posameznikom za večletno neumorno delo v družbenopolitičnih in družbenih organizacijah, v krajevni samoupravi in ostalih institucionalnih oblikah, s tem, da njihov doprinos pomeni bistven prispevek k uveljavljanju našega socialističnega, samoupravnega sistema. Razpis velja za največ 8 priznanj v občini, ki se bodo podelila ob 27. aprilu, obletnici ustanovitve OF slovenskega naroda. Predloge pošljite na OK SZDL Mozirje do vključno 31. marca 1986.

OBČINSKA KONFERENCA SZDL MOZIRJE

Izvršni svet o turizmu

Da je turizem v naši občini pomembna gospodarska dejavnost, se zavedamo na vseh ravneh načrtovanja. V zadnjem času so bili storjeni nekateri ukrepi, ki zagotavljajo boljši razvoj turizma in ob prizadevnosti naše poslovne enote Kompas obljublja privabiti v dolino več obiskovalcev. Ko je IS SO Mozirje na zadnji seji o vprašanih stanja in razvoja turizma razpravljalo, je bila zanimiva ugotovitev, da je dolino samo z avtobusi obiskalo lani kakih 60.000 obiskovalcev.

Občina Mozirje je po velikosti zelo velika in temu primerno imamo tudi število ponudnikov gostinskih in turističnih uslug. Na našem območju se kot ponudnik pojavlja družbeni in privatni sektor. V okviru družbenega sektorja se pojavlja RTC Golte z 4 lokalni in 50 posteljami, ZKZ Mozirje ima 12 lokalov in 32 postelj, Hotel TURIST ima 10 lokalov in 67 postelj, ter IZLETNIK Celje s svojim domom v Logarski dolini, ki ima 60 postelj. V okviru privatnega sektorja ima dolina 38 gostiln in bifejev, ter izredno malo število posteljnih zmogljivosti, samo 158. V okviru Kmečkega turizma je usposobljenih za sprejemanje turistov 36 kmetij s skupnim številom ležišč 450. Omenimo naj tudi Kamp MENINA, ki lahko na svojem prostoru sprejme približno 150 prikolice. Prav tako se v dolini pojavlja pet aktivnih turističnih društev, ki tudi pripomorejo k pridobivanju turistov. V občini pa imamo kar lepo število planinskih postojank in sicer kar 9.

Kot je uvodoma prikazano je v dolini veliko ponudnikov in temu primerni so tudi problemi organizacije enotne turistične ponudbe. Stanje je sicer še slabo, lahko pa upamo, da se bo agencija KOMPAS, ki ponuja in prodaja našo dolino po Jugoslaviji, kakor tudi po ostalih evropskih državah še naprej trudila in v dolino privabila čim več gostov.

V resoluciji za leto 1985 je bilo zapisano, da se mora v tem letu povečati število nočitev za 20%. Tako smo v letu 1985 zabeležili 37.139 nočitev, vendar pa to še ni dokončno šte-

tilo, saj še niso pregledane vse knjige gostov. Za primerjavo bi navedla število nočitev za leto 1984 in 1985.

Število nočitev se je povečalo za 35% torej več kot je bilo predvideno z resolucijo. Nedvomno pa je k takšnemu številu pripomogel tudi camp MENINA. V preteklem letu je povečal število prostorov za postavitve prikolice.

Kamp MENINA je imel v letu 1985 kar 95% več nočitev kot leta 1984. Omeniti pa moramo, da je bil Kamp MENINA v okviru mednarodne komisije ADAG ocenjen kot drugi najboljši kamp v Jugoslaviji, uvrščen je bil tako za Kampom Šabec.

Na kratko bi omenili še problematiko turističnih društev.

Vseh pet aktivnih turističnih društev v dolini se še vedno ukvarja s kadrovskimi problemi. Nikjer ne morejo pridobiti mlajših kadrov, za društvo dovolj požrtvovalnih ljudi. Vsa društva tudi nimajo dovolj izdelanih programov dela, razen društev, ki imajo že po eno osrednjo prireditev. V nekaterih društvih bi bilo potrebno vsebinske dele prireditve še dopolniti in jih vsebinsko obogatiti. Turistično društvo Gornji grad je bilo pred leti zelo aktivno, v zadnjem času pa je delo v tem društvu zamrlo. Če nekaj let traja, da bi uspeli urediti etnografsko zbirko, katera bi bila za domače in tuje goste zelo privlačna.

Turistično društvo Mozirje ima problem predvsem z nerazumevanjem Krajevne skupnosti, ker ni ustrezne medsebojne povezave in razumevanja. Prav tako je delo turističnega društva v Solčavi dokaj zamrlo. Strokovnjaki za turistično področje ugotavljajo, da bi Solčavo morali aktivirati in, da bi se v Solčavi obnovile turistične sobe, hkrati pa pripravili programi za peš sprehode do Logarske doline. Vzpostavljeno pa je vsekakor, da so se v KS Rečica odločili, da bodo ustanovili svoje turistično društvo. V tej KS je nekaj novih objektov, ki goste privabljajo z ustreznimi akcijami, s popestritvijo vaške olimpiade pa bi tudi sam kraj lahko več pridobil.

Dan prosvetnih delavcev

Prvi dnevi letošnjih zimskih počitnic so bili spet namenjeni izobraževanju in izpopolnjevanju prosvetnih delavcev mozirske občine. Poleg običajnega strokovnega izpopolnjevanja so prvi dan obiskali podjetje »Smreka« v Gornjem gradu, kjer so se seznanili z razvojem, poslovanjem in proizvodno usmeritvijo tega uspešnega delovnega kolektiva. Na gornjegrajski šoli so se nato zvrstila različna predavanja. Ing. Franc Finkšt jih je seznanil z gospodarskim razvojem ter problemi v SRS in v mozirski občini. Dr. Avguštin Lah je zelo pritegnil pozornost svojih poslušalcev z zanimivim predavanjem o razvojnih problemih v luči varstva okolja. Prav tako zanimiv je bil seminar računalništva, ki ga je vodil Tomaž Urlep, organizirala pa Delavska univerza Mozirje z namenom seznaniti učitelje z osnovami računalništva ter njihovo uporabo v učno-vzgojnem procesu. Akademski slikar Alojz Zavolovšek je predaval o elementih likovne

vzgoje v OŠ, Sandi Čopar pa o prometni vzgoji naše mladine.

V četrtek 7. januarja pa so se ob sedmem dnevu prosvetnih delavcev zbrali učitelji in vzgojitelji mozirske občine na OŠ Slavka Šlandra v Ljubnem ob Savinji. Tu jim je najprej predaval dr. Katja Vadnal, izvršni sekretar predsedstva CK ZKS, o nekaterih idejnopoličnih vidkih v vzgoji in izobraževanju, o procesu podružbljenja vzgojno-izobraževalnega dela in o vrednotenju učiteljevega dela. Poudarila je pozitivne rezultate, ki so bili s prizadevnostjo prosvetnih delavcev doseženi v SRS prav na področju osnovnega šolstva.

V nadaljevanju programa je Janez Hočevar-Rifle kot občinski svetnik Josef Švejk pošteno razvedril svoje poslušalce. Sledilo je družabno srečanje, ki je minilo v veselem razpoloženju. Vabilom k srečanju na Ljubnem so se odzvali tudi nekateri upokojeni učitelji mozirske občine.

Ludvik Es

Spoštovane bralce obveščamo

da je Kulturna skupnost skupaj z Zvezo kulturnih organizacij v občini izdala dve deli domačih avtorjev.

Ljubkosti

— Peter Weiss in Jože Muhovič

Podobe iz preteklosti Mozirja

— Aleksander Videčnik

Obe brošuri je mogoče kupiti v Občinski matični knjižnici v Mozirju

Delavska godba je ob prazniku kulture gostovala v Elkroju. Kolektivno so mladinci najprej pripravili recital, nato pa je godba imela koncert

Luče in Solčava

Pred časom je bila v Solčavi skupna seja svetov krajevnih skupnosti Luče in Solčava. Veliko je namreč skupnih vprašanj, ki jih morajo povezani reševati. Predvsem pa je to načrtovanje dela za obdobje 1986—90. Gre dejansko za usklajevanje in v tem smislu je potekala tudi seja in razprava na njej.

Načeli so vprašanja, ki zanimajo obe krajevni skupnosti glede kmetijstva. Menili so, da morajo pospešeno oživljati zapuščene kmetije, skrbeti je treba za ustrezen gmetni položaj kmetijstva, kjer je možno uvajati turizem na kmetijah, predvsem pa so menili, da je treba preprečiti opuščanje kmetijskih površin na račun izkoriščanja gozdov. Zelo kritični so bili glede neurejenih razmer na trgu kmetijskih potrebščin, ki se povsem nenaadzorovano dvigujejo in onemogočajo smotno gospodarjenje na kmetijah. Seveda je to širše vprašanje, ki ga ne morejo rešiti v lokalnih okvirih, vendar pa je treba nanj z vso resnostjo opozoriti. V nadaljevanju so govorili o gozdarstvu. Pri tem so postavili na prvo mesto šibko sodelovanje med GG in Lesno industrijo v dolini. O tem se govori že leta dolgo, žal pa je bilo le malo storjenega, da bi se razmere spremenile na bolje. Dalje so opozorili, da je zimsko vzdrževanje gozdnih cest nezadovoljivo in predstavlja vprašanje o katerem se bo treba pogovoriti in ustrezno ukrepati.

Ko so govorili o turizmu, so poudarili, da se stvari glede tega v tem delu občine prepočasno rešujejo. Tako je na prvem mestu potreba po ureditvenem načrtu Logarske doline, pa tu-

Govedoreja na solčavskem

Solčavske kmetije, kot izrazito višinske in gorske, se predvsem zaradi svoje oddaljenosti, težko vključujejo v redno obliko reprodukcije govedi, kot je to običaj v drugih krajih naše doline. O razreševanju tega problema smo se pogovarjali 27. januarja 1986 v Solčavi in sicer kmetje ter predstavniki strokovnih kmetijskih služb, ki so zadolženi za pravilno in nemoteno razmnoževanje govedi v občini. Dogovorili smo se, da osemenjevanje govejih plemenec tudi na področju Podolševe, Logarske doline in Robanovega kota organiziramo na domu. Kmetje pokličejo osemenjevalca — veterinarja na veterinarsko postajo v Mozirje do 8.00 ure zjutraj na telefon

831 017 ali 831 410 (telefonska številka Kmetijske zemljiške skupnosti). Pri tem morajo kmetje upoštevati, da je osemenjevanje na domu izvedljivo le, če so ceste normalno prevozne. Kadar so ceste neprevozne ter ob nedaljših in praznikih je možno osemeniti krave na osemenjevalni postaji v Solčavi ali Logarski dolini, seveda na podlagi predhodne izjave osemenitve na veterinarsko postajo ali dežurnemu veterinarju.

Če kmetje ne bodo organizirano pripuščali krav, ne bodo upravičeni do regresov in premij, kiso vezani na tržno proizvodnjo mleka in mesa.

Andrej Presečnik

Iznajdljivi otroci uživajo zimske lepote na vse načine

Kritično o bogatenju

Kot so ocenili na občnih zborih sindikalnih organizacij v občini Mozirje, se pogoji dela za delavce lani niso poslabšali, slabši pa je položaj pri pridobivanju dohodka in odločanju o njem. Pri vsem tem sindikat še nima prave vloge, so ugotavljali na občnih zborih in tudi v skupščini občinske organizacije zveze sindikatov, ter k tem, nič kaj novim ugotovitvam, dodali še vrsto kritičnih pripomb.

Delavci v nekaterih sredinah namreč menijo, da se v sindikatih s tem, ko pustijo vse več prostora raznim mahinacijam pri širši razdelitvi družbenega proizvoda, ne zavzemajo dovolj za njihove interese. Predvsem sindikatu včasih zamerijo nemoč pri razreševanju vprašanj, ki se nanašajo na življenjske pogoje. Boli jih predvsem to, da je bogatenja brez dela in prisvajanja družbene imovine vse več in da odgovornost za neizvajanje nalog ni nikjer definirana. Kljub tem kritičnim pripombam je bilo iz vseh razprav razbrati, da delavci zaupajo v to, da se lahko v sindikatih razreši marsikatero vprašanje, ki zadeva njihov družbeni položaj, vendar je na tej poti še vse preveč ovir. Sindikat nima prave vloge povsod tam, kjer do njegovega dela nimajo pravega odnosa poslovodne in vodilne strukture ter strokovne službe in povsod tam, kjer sindikat po-

kličejo na pomoč takrat, ko ga rabijo.

Prav tako za občino velja, kar so ugotovili že na občnih zborih, da so konference osnovnih organizacij zaživele le v nekaterih delovnih organizacijah. Pri tem so opozorili na boljše delo v Glinu in Zgornjesavinski kmetijski zadruzi, medtem ko je bilo recimo delo konference v Elkroju neopazno.

Sicer pa so na skupščini največ pozornosti namenili oceni samoupravnih in družbeno ekonomskih razmer v občini, ki jo je posredoval predsednik občinskega sveta Ivan Purnat, konkretne in dobre pa so bile razprave o gospodarjenju, kulturi ter vzgoji in izobraževanju. Na skupščini, ki predstavlja temeljito pripravo na volitve in oba kongresa, so sprejeli še programske smernice za delo v prihodnjem štiriletnem obdobju, podelili pa so tudi plakete osnovnim organizacijam na področju športa in rekreacije, kjer je bila lani najboljša osnovna organizacija ljubanskega Kovinarstva.

Delegat za kongres ZSJ iz občine Mozirje je Franjo Gerdina, delegata za kongres ZSS pa Jože Časl in Alojz Hanžekovič. Na skupščini so za člane medobčinskega sveta ZSS izvolili Ivana Purnata, Franca Boršnaka in Alojza Pečovnika. RP

Zbornica prejela priznanje

Met letošnjimi dobitniki zveznega priznanja za dosežene uspehe pri združevanju sredstev za hitrejši razvoj gospodarsko manj razvitih republik je tudi Savinjsko-

Saleška gospodarska zbornica iz Titovega Velenja. Ta priznanja so letos podelili v Gospodarski zbornici Slovenije v Ljubljani.

Tonetu v slovo

Vrzel, ki je nastala v naših vrstah po smrti Toneta Modrijančiča je velika. Izgubili smo moža, ki je to res bil v svoji biti in dejanjih. Pokončno je šel skozi svoje kratko življenje, kot je to svojstveno hribovcem iz okolice Tolmina, ki niso nikoli imeli na pretek raznih dobrin, so pa zato v sebi negovali človečnost in veliko narodno zavest. Tonetu ni prizanesel grenak spomin na mladost pod oblastjo tujca, saj je vse do priključitve cone A spadala vas, v kateri je tekla zibelka pokojnika, pod okrilje tujcev. Večkrat je Tone s prizvokom grenkobe pripovedoval, kako je hodil v italijanske šole in kako so le na skrivaj govorili slovensko. Trpljenje njih, ki so dolga leta živeli v sodobnem suženjstvu, lahko danes le občudujemo. Seveda so takšne okoliščine in razmere, v katerih je doraščal mladi Tone v njem zapustile globoke sledove, ti so se izražali v značaju, ki ni dopuščal dvoletnosti, ki je pomenil iskrenost in tovarištvost. In takšen je bil naš Tone, takšnega smo srečevali, ko je šlo za službene stvari ali pa ko smo se srečevali v sproščenem pogovoru.

Ko je Tone pred 30 leti prišel kot mlad človek v Mozirje, si verjetno ni mislil, da se bo prav tu iztekl njegova pot. Rad je imel Mozirje, radi so ga imeli ljudje v dolini, saj je le redek prag, ki ga ni prestopila njegova noga. Ljudje so strogi sodniki in ne poznajo slepomišljenj in zato je njih mnenje toliko bolj pomembno, ko je še sedaj med njimi glasno, da je Tone bil pošten, resnicoljuben in razumevajoč, prav slednje pa v njegovi službi ni bilo vselej lahko. Vendar, znal je razlikovati pleve od žita, zato je tudi bil naklonjen tam, kjer je vedel, da je tako prav!

Poslavljam se od našega tovariša v prepričanju, da bo njegov lik ostal v naših spominih svetel. Ko ga bomo pogrešali kot prijetnega sogovornika, sodelavca in tovariša, pa naj nam bo v tolažbo, da je Tone storil več, kot mu je veleval stan, da je bil delček nas vseh in da bo živel v nas še naprej.

A. V.

O mozirskih Pustih

Kadar je potrebno kaj posebnega postoriti, se v Mozirju radi obrnejo na Puste ali Pustnake, kot jim radi pravijo. Kdo so pravzaprav to? Ko je bilo treba postaviti vrsto mlajev, so to storili prav oni, ko je na Golteh bila prireditev Dela, so oni reševali čast kraja in ljudi v njem. Takole bi jih lahko predstavili v skupnem imenovalcu, so krajan, ki svojo pripadnost h kraju izkazuje z neumornim delom za kraj in njegovo veljavo, čeprav le v pogledu nekih običajev. Vendar so vedno pripravljeni priskočiti na pomoč, če je ta potrebna!

Ujeli smo nekatere izmed njih, ko so pred Turistom načrtovali naloge, ki jih čakajo tik pred pustovanjem. To so bili Robi Klemenak, Stane Podsedensček, Stanko Weiss in Štefan Kokalj. Razgovor z njimi je kar hitro stekel, saj so to res preizkušeni Pusti z dolgoletnimi izkušnjami. Stane Podsedensček, ki je hkrati tajnik domačega turističnega društva, to pa je prireditelj pustnih norčij, ureja razne programske priprave, vsebina vseh pa je na temo »trški magistrat«. Gre torej za nekdanjo obliko krajevne samouprave, ki so jo v Mozirju, nekdanjemu trgu s posebnimi

praviciami dobro uveljavljali. Tako bo prilika za »javno obravnavo« vseh krajevnih težav, so menili navzoči sogovorniki (Pusti). To bo potekalo vse v največji demokratičnosti, so smeje pridžali! Pa temeljito, je še dodal Štefan Kokalj, Pust z dvajsetletnimi delovnimi izkušnjami na tem področju. Vsi pa so v en mah potrdili, da pri delu nihče ne izpada kot nekaj posebnega. Vsi načrtujejo, izvajajo in pripravljajo. Delo si razdelijo in potem beseda velja! Veseli pa so, da se vse bolj vključujejo mladi, ki bodo prinašali dolgoletne običaje kraja naprej. Pa še nekaj jih zadovoljuje, namreč, da so letos tako DO, kot obrtniki pripravljene sodelovati in gmotno podpreti mozirskega Pusta. Tudi krajevna skupnost pomaga, tako je seveda marsikaj lažje, kot pa prejšnja leta, ko so morali vsak dinar težko »prifehtati«. Pa še nekaj novega je v deželi pustni!

Odkrili so, da je mozirski Pust imel brata, ki pa se proslavlja 6. februarja, zato je na ta dan slovitni pustni ansambel Boj se ga krenil v akcijo obveščanja po kraju in lokalih v njem. Šlo je za obveščanje o pustnih dogodkih, ki bodo letos pretresali javnost... Da bi le tako bilo še dolga leta!

Skupina organizatorjev pustnih prireditev v Mozirju. Z leve Weiss, ki trdi, da je že od rojstva Pust, Robi Klemenak, ki skupaj s Stanetom Podsedensčkom urednikuje in Štefan Kokalj prizadevni pustni delavec.

Mozirje in turizem

O tem, da je Mozirje nekoč bilo zelo privlačen turistični kraj ni treba izgubljeni besede. Če pobrskamo nazaj v čase pred prvo svetovno vojno, potem kaj lahko ugotovimo veliko zanimanje za kraj ob Savinji tako na Hrvaškem, kot tudi v drugih krajih takratne Avstrije. Tudi kakovost obiskovalcev je iz leta v leto rastla. Če ne bi prišlo do vojne, bi verjetno Mozirje bilo dobro znano daleč preko štajerskih meja. Današnje stanje seveda vse kaj drugega kot zadovoljivo. Res je, da se je turistična zahtevnost v marsičem zelo spremenila, da se zahteva veliko več, kot je trenutno možno ponuditi. Vendar pa bi turističnega dinarja le ne kazalo tako podcenjevati. Res, da se pripravljajo veliki načrti okoli turistične vasi, res je tudi, da se o turizmu zadnje čase več govori, piše... Še kako pa je res, da nek kraj ne more postati spet turističen, ker ima nove zmogljivosti. Turizem je pač takšna gospodarska veja, kjer morajo za njeno rast kar vsi nekaj prispevati. Skratka, kraj mora s turizmom živeti!

Opozivalci in nepoznavalci kaj lahko trdijo, da je po drugi vojni pač vse drugače, pa ni iskati v tem vzrok za upadanje zanimanja obiskovalcev za določen kraj. Kajti še po drugi vojni je v Mozirju bivalo in iskalo počitniškega miru mnogo ljudi od blizu in daleč. Tako nam povedo podatki, da je Mozirje naštel v letu 1965 preko 2660 nočitev, daje ponu-

dilo 119 postelj v 57 sobah, daje bilo dosti tujih gostov itd. Če pomislimo, da se je z gradnjo RTC Golte pričelo 1968, je bila omenjena ponudba kar spodbudna! Žal pa je potem kar hitro število nočitev v samem Mozirju upadlo, zmanjšalo se je število ponujenih sob, ljudje niso imeli več volje do sprejemanja gostov, skratka zapihal je drug veter in marsikaj spremenil.

Prav neprijetno je poslušati kakšnega vsevedneža, ki vali vso krivdo za takšno stanje na domače turistično društvo in še na koga. Stvar je gotovo veliko širša. Vsi dejavniki so odpovedali oziroma pričeli podcenjevati turistični dohodek. Kaj končno more turistično društvo, ki komaj zmora letno vsaj za silo popraviti škodo na klopih v kraju, da bi za kaj drugega imelo denar, pa je odveč računati. Vsi ob strani stoječi ocenjevalci razmer pozabljajo, da so turistično društvo tudi oni sami, le da jih ni blizu, ko je treba kaj postoriti! Ljudje, ki v društvu delajo si služijo kruh v delovnih organizacijah in nato žrtvujejo svoje čas za dobrobit kraja. Prav zato ne more nihče metati kamenja na tiste, ki ljubiteljsko delajo, pa naj bo v turističnem društvu, prosvetnem ali gasilskem.

K turističnemu utripu nekega kraja lahko pripomorejo le vsi dejavniki in ne le nekaj posameznikov...

Med podelitvijo priznanj in plaket zaslužnim kulturnikom na osrednji prireditvi v počastitev praznika kulture v Bočni

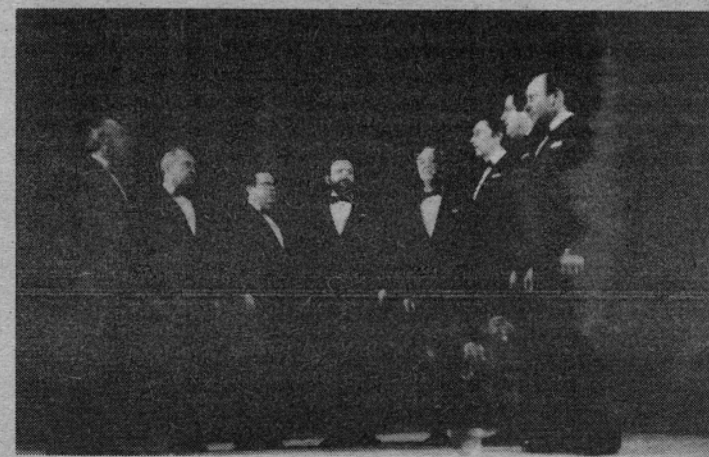
Praznik kulture

Osrednja proslava slovenskega kulturnega praznika je letos bila v Bočni. To ni naključje, je le poudarek jubileja domačega pevskega zbora, ki bo v kratkem praznoval 80 let obstoja. Prav zato je bila prireditev morda bolj spontana, saj so krajan množično prišli od blizu in daleč, da bi s svojo udeležbo počastili naš kulturni praznik.

Proslavo je pričel sekretar OK SZDL Zdravko Novak s svojimi slavnostnim govorom v katerega je vpletel bogate misli o kulturi in nas v njej. Med drugim je dejal: »Ko razmišljamo o kulturi, ne moremo govoriti zgolj o kulturnih dejavnostih v tradicionalnem pomenu besede — o poklicni in ljubiteljski umetniški dejavnosti, temveč o kulturi v širšem pomenu besede, o kulturi odnosa do dela, o medčloveških odnosih v družini, na cesti, v družbi, med spoloma, o kulturi govora in jezika, o odnosu do okolja, naše preteklosti, do naše kulturne dediščine, skratka o vsem, kar tako ali drugače opredeljuje kulturno raven vsakega naroda in družbe.« V nadaljevanju je izrazil skrb nad vse pičlimi sredstvi, ki jih namenamo kulturnim dejavnostim, kar pomeni nevarno siromašenje možnosti ohranjanja naše prvobitnosti. Končno je zaželel domačemu pevskega zboru ob njegovem visokem jubileju najboljšo željo za dobro in uspešno delo.

Kot vsako leto, je tudi letos bila osrednja pozornost posvečena podelitvi priznanj in plaket zaslužnim kulturnim delavcem. Predsednik skupščine Kulturne skupnosti Andrej Kranjc in predsednica Zveze kulturnih organizacij sta opravila podelitev in pri tem vsak primer posebej utemeljila, tako je bila javnost seznanjena z delom tistih, ki so priznanja prejeli.

Slovesno vzušje je poudaril še koncert Slovenskega okteta, ki je s svojo pesmijo navdušil poslušalce v polni dvorani. Ni bilo konca ploskanja po vsaki pesmi, kar kaže na hvaležnost ob tako lepem kulturnem užitku, kot je petje tega vrhunškega pevskega sestava. Hkrati pa je to tudi dokaz, kako si naši ljudje želijo kulturnih dožive-

Slovenski oktet je razveselil s svojim nastopom v Mozirju in Bočni

tij, saj so za podobne dogodke krepko prikrajšani. Spet je treba reči, da je delitev kulturnih dobrin zelo nepravilna, saj imajo te ponudbe vsrediščih na pretek, v naših razmerah pa vsake toliko časa, pa še to za drag denar...

Ne moremo mimo tega, kar je dejal neki ugledni krajan Bočne ob koncu slovesnosti, namreč, da ta prireditev nikakor ni bila krajevnega značaja, da pa pri tem ni bilo videti ljudi iz drugih krajev, kaj šele naših predstavnikov javnega življenja, ki bi sodili na takšno prireditev, če že ne zaradi kulturnega užitka, pa vsaj zaradi spoštovanja do ljubiteljev, ki v svojem prostem času ogromno časa žrtvujejo, da bi delali za soljudi in za ohranjanje naše kulture. Mislimo, da je človek pravilno razglabljal.

Pustno glasilo

Tudi letos je uprava Pusta Mozirskega sklenila obvestiti širšo javnost z letnim načrtom te uprave v gospodarstvu, kulturi in drugih najrazličnejših stvareh, ki tičejo hitrega napredka Mozirja.

Kot se že spodobi je na prvi strani razglas, ki ga je lastnoročno podpisal sam Pust Mozirski. V njej se obeta tržanom slavnega trga s posebnimi pravicami lepa bočnost, vsaj za tekoče leto, ker dolgoročnih napovedi zaenkrat še ni. Vsaj s strani pustne uprave ne!

Vsebinsko glasilo je vseskozi aktualna, saj se dotakne vseh resničnih problemov kraja in ljudi v njem. Je morda včasih malo ostra, kar pa ne pomeni kritizirerstvo, temveč strogo objektivno obveščanje. Načenja že nekaj let staro vprašanje avtobusne postaje, pohvali naše prostorsko načrtovanje in prizadevanje ustreznega zavoda v tem smislu, se čudi bistroumnim arhitektonskim dosežkom, razpisuje tudi akcijo za očiščenje trga vseh smeti in nesnage, obeta, da bo trški magistrat v bodoče stvari vzel odločno v svoje roke, posreduje prodajo praznih lokalov vsredišču trga, piči v odvoz drv iz javnih nasadov, objavlja tradicionalno križanko in končno se zahvali vsem dobrotnikom in generalnim sponzorjem veličastnih prireditev v Mozirju.

Pustni kurir bo tako tudi letos opravil svojo pomembno nalogo obveščanja skladno z voljo velikega šefa Pusta Mozirskega.

Elektro — nadzorništvo Nazarje

Zima je s svojimi nevšečnostmi krepko zasolila delo tudi delavcem Elektra Celje, predvsem zaposlenim v nazarskem nadzorništvu. Sneg, veter in žled so napravili ogromno škodo, saj so povzročili okvare na celotnem omrežju od Lepe njuje do Logarske doline in od Nazarji do Nove Štife. Dela je bilo preko glave, vendar so ga delavci Elektra z izjemnimi napori opravili v rekordnem času treh dni. Seveda pa je treba pri tem povedati, da tega nikoli ne bi zmogli brez pomoči krajanov, zlasti kmetov v višjih predelih. Ti so jim vestno pluzili ceste, čistili trase in opravili še druga dela, tako, da so delavci Elektra lahko opravili le svoje strokovno delo. Brez pomoči ljudi bi se popravilo zavleklo vsaj za teden dni, če ne že več. Sami poudarjajo, da so ponekod popravili okvare le za silo, saj so slabe vremenske razmere in težki delovni pogoji preprečili temeljito popravilo, nanj bo zato treba počakati do primerne vremena.

Sicer pa se v nazarskem nadzorništvu ob svojem vsakdanjem zahtevnem in naporem delu srečujejo s številnimi problemi. Prvi problem je vsekakor področje za katerega skrbijo. Vedeti je namreč treba, da mozirska občina meri 508 kvadratnih kilometrov in je druga po velikosti v Sloveniji. Za tako obsežno in povrh vsega še pretežno hribovito področje skrbi devet delavcev nazarskega nadzorništva. Jasno je, da vsega sami ne zmorejo, zato dobivajo pomoč sodelavcev iz Šempetra, kar pa ni prava in trajna rešitev.

Sicer pa je nekaj več o tem povedal vodja nadzorništva v Nazarjah Marko Marolt: »Premajhno število delavcev je zares problem in bo iz dneva v dan večji. Na tako velikem in zahtevnem območju lahko v sedanji zasedbi skrbimo dobesedno samo za »luč«, sprotno temeljito popraviljanje in obnavljanje omrežja je nemogoče.

Opoštevati namreč moramo še dodatno dejstvo, da je omrežje v Gornji Savinjski dolini zastarelo in da je pred nami njegova zamenjava. Ob vsem ostalem delu tega nas deset ne zmora. Ker pomoč iz Šempetra ni prava rešitev, saj imajo tudi tam kadrovske težave, si želimo, da bi ustanovili še eno skupino štirih delavcev, ki bi vzdrževala omrežje, odpravljala napake in menjavala drogeve.

Povedati moram tudi to, da nas ljudje vsak dan kličejo in opozarjajo na okvare in napake, kar je seveda pohvale vredno in zares samozaščitno dejanje. Toda, njihova sporočila si lahko samo zapišem in se jim zahvalim, velikokrat pa jim moram odgovoriti, da bomo prišli okvaro popraviti šele, ko bo »omrežje dol padlo«.

Drug problem je prevoz. Imamo le eno rabljeno in preurejeno vozilo, ki pa je težko, slabo okretno in za naše hribovske razmere neprimeren. Težava je tudi v tem, da naši izdelovalci primernih vozil ne izdelujejo, kako je z uvozom, pa vsi vemo. Še nekaj naj povem. Naše delo je seveda nujno povezano z delom z ljudmi. Moram reči, da največkrat najdemo razumevanje za naše delo, večkrat pa tudi ne. Ljudje kar nočejo razumeti, da elektrika do njih ne more priti sama od sebe po zraku, nočejo razumeti, da so zanj potrebni drogovci, jarki in podobno. Vem, da ni nihče vesel droga ali sidra v vrtu, na njivi, travniku, ali kje drugje. Toda drugače ne gre, elektrika pač terja določene žrtve, v tem primeru je to pač zemljišče, ali motena posest, če hočete. Kar po nekaj dni me boli srce, ko vidim, da sosed do sosedu nima človeškega odnosa in razumevanja, da bi si brez večjih zapletov napeljal elektriko, toda tudi takšni smo,« meni Marko Marolt.

J. P.

V TEMELJNIH ORGANIZACIJAH ZDRUŽENEGA DELA BODO DELAVCI VOLILI V ČETRTEK, 13. MARCA 1986, DELOVNI LJUDJE IN OBČANI PA V NEDELJO, 16. MARCA 1986

Kitajska razstava v Mozirju

Arhiv Kulturne skupnosti Mozirje je dal pobudo za predstavitev tistega dela listin in fotografij, ki se nanašajo na Kitajsko in so iz zapuščine Lole v. Haas. Gre za zanimive stare fotografije iz konca 19. stoletja, ki so ohranjene v arhivu. Tudi nekaj listin je iz rokopisov Josefa v. Haasa, avstrijskega diplomata, ki je polnih 30 let delal in živel na Kitajskem.

Zveza kulturnih organizacij je zato sklenila razstavo vključiti v spored prireditev ob mesecu kulture. Prvoten datum je bil postavljen na 17. februarja letos. Medtem so predstavniki našega arhiva in ZKO navezali stike s kitajskimi veleposlaništvom v Beogradu.

Ta se je odzval vabilu k sodelovanju in obljubil razne predmete kitajske ljudske likovne umetnosti in sodobne fotografije. Vse to bo lepo dopolnilo razpoložljive fotografije in listine.

Da pa bi za to priliko lahko pripravili ustrezen katalog in da bi pripeljali vse gradivo iz Beograda v Mozirje je bilo tre-

ba datum razstave premakniti na prve dni v marcu. Tako je pričakovati, da bo ta zanimiva razstava odprta nekoliko kasneje, kot smo prvotno načrtovali, pa še vedno v okviru našega kulturnega praznika.

Zaradi razširitve predmeta razstave se bo ta imenovala: prikaz stare kitajske fotografije in ljudske likovne umetnosti. Kot so obljubili predstavniki kitajskega diplomatskega predstavništva, se bodo otvoritve udeležili nekateri člani ambasade v Beogradu.

Občane že sedaj opozarjamo na to pomembno razstavo v mozirski galeriji.

Pa še to. Lola v. Haas je žive-la v Mozirju od leta 1913, ko je po smrti soproga Josefa navezala stike z daljnimi sorodniki v Mozirju. Tu je leta 1943 tudi umrla in zapustila veliko dragocenega gradiva, ki pa žal ni bilo dostopno v celoti mozirskemu arhivu, da bi se ohranilo. Le delček tega imamo, vendar pa smo veseli, da je vsaj to rešeno uničenja.

Več pozornosti urbanizaciji

V razgovoru s predsednikom ISSO Mozirje Francem Miklavcem smo želeli kaj več zvedeti o koriščenju in rabi prostora v naši občini.

Novice: O koriščenju prostora je v občini večkrat govor, ali so tu kakšni večji problemi?

Miklavc: So. Ti se začne že pri samem načrtovanju porabe prostora. Žal tudi zakonodaja ni glede tega povsem jasna in popolna. Tako še danes ne vemo, če je sprejet prostorski vidik družbenega plana 1986 — 1990. Ta je izdelan in prilagojen novi zakonodaji, doslej smo sprejeli le dogovor o temeljnih plana, ki sicer vsebuje tudi prostorski vidik. Je pa vprašanje ali je to dovolj in dokončno? Gre v bistvu za teletni dokument, ki je osnova za izvedbene ukrepe, zazidalne načrte, urbanistični red in drugo. V občini moramo do kraja razčistiti ta vprašanja, ker prav sedaj pripravljamo zazidalne programe za posamezne krajevne skupnosti. Ob tem so kmetijske površine trajno varovane, za te imamo sprejeto agrokarto, to je sprejela skupščina, potrdil pa jo je tudi republiški upravni organ. Seveda bomo morali posegati v nekatere obdelovalne površine, ki niso zajete v agrokarti, so

mestih, ki niso kvarno delovala na okolje in takšne stavbe, kiso nekako sodile v krajino. Zakaj bi tega ne mogli upoštevati tudi danes? Tudi urejanje krajev so predavnimi leti odlično reševali, kar pogledamo naše stare trge. Krivda za spodrsnjaje je na strokovnih načrtovalcih posameznih sosesk. Pa tudi razpršena gradnja je slaba, saj je komunalno zelo draga. Poleg tega pa takšna gradnja zahteva veliko prostora. Prav zato smo v času 1981 do 1985 porabili za gradnje kar 20 ha zemljišč, ta pa niso bila le slaba... V glavnem nismo posegali v kmetijska zemljišča, z izjemo tistih izjemnih gradbenih dovoljenj.

Tu smo v marsičem popustili volji graditeljev, ki so hoteli ostati v lastnem kraju, ali pa so želeli imeti cenejšo komunalno ureditev. Prav taki se često upirajo plačati znižani komunalni prispevek, čeprav so mnogi potem kar stalno na vratih krajevne skupnosti z raznimi zahtevami po komunalnih napravah, ki smo jih dolžni narediti v strnjenih zazidalnih okolišjih. Res je, da se je sedanji IS zelo izogibal izjemnim lokacijam. Boljše bo, ko bo vsaka KS imela svoj urbanistični dokument, saj bo ta varovala tudi naravno okolje, predvsem pa bo odpravil izjemne lokacije.

Novice: Kako se ščitijo stavbarske posebnosti, ki pomenijo prvobitnost?

Miklavc: Žal moram reči, da zunanja podoba novejših stavb ne ustreza dosledno tipu zgradb, ki sodijo v naše okolje. Tu pričakujemo več reda z uvedbo urbanistične inšpekcije na občini. So pa žal še vedno izsiljevanja prisotna!

Novice: Ali pri odločanju o gradnjah v zadostni meri sodelujejo krajevne skupnosti? Te bi namreč najlažje vplivale na kraju primerno gradnjo.

Miklavc: Še premalo. Pospešeno želimo vključevati v načrtovanje krajevne dejavnike.

Res pa je da povsod ne uspevamo enako v učinkovitosti tega sodelovanja. Še vedno je marsikje čutili drobno lastniško miselnost nekaterih lastnikov zemljišč, tem pa tudi v nekaterih krajevnih skupnostih ne pridejo na kraj, hote ali nehote. Še preveč gledajo kratkoročno, ne pa v naprej.

Tako bi tudi svojemu kraju koristili, če pa se kratkoročno odločamo prejškodimo, kot koristimo. Je pa treba gradnje omogočiti, saj na ta način pomlajujemo naselja in ljudje ostajajo doma, to pa je pomembno. Vendar pa moramo ravnati predvidarno!

Franc Miklavc

torej slabše kakovosti, če bi tega ne storili, bi ne imeli praktično kje zidati.

Novice: Ali se bo pri tem pazilo na varstvo krajine. Znano je, da smo glede tega marsikaj spregledali, namreč zunanja podoba nekaterih novih zgradb je povsem neprimerna za naše okolje.

Miklavc: V preteklosti smo res polagali premalo pozornosti tem vprašanjem. Predvsem pa nismo upoštevali načelo zgoščenih naselij, pa tudi ne značilnosti krajine. Povsem premalo pa podobo domačega stavbarstva. Vse to so naši predniki bolj cenili in temu primerno ravnali, gradili so na

Predstavitev v mozirski galeriji

Mlada ustvarjalca iz naše doline Jože Muhovič in Peter Weiss sta pripravila pesniško zbirko Ljubkosti. Dočim je Peter Weiss poskrbel za pesniški del, je Jože Muhovič zbirko grafično opremil. Kulturna skupnost pa je skupaj z Zvezo kulturnih organizacij naše občine brošuro izdala.

V mozirski knjižnici je Jože Muhovič zbranim poslušalcem predstavil novo delo potem, ko je predsednica ZKO Jožica Purnat prisrčno pozdravila ustvarjalni duh dveh mladih rojakov.

Škoda le, da je Peter Weiss manjkal na predstavitvi, tako bi bilo bolj zanimivo, saj je njegova pesnitev sodobna, pa bi lahko zbranim bolj predstavil svoja pesni-

ška hotenja. Sicer pa bomo našega sodelavca Petra Weissa predstavili v prihodnji številki našega glasila.

Po literarnem delu je stedila otvoritev likovne razstave Jožeta Muhoviča v Galeriji Mozirje. Uvodne misli o delu mladega asistenta na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani je spregovoril njegov stanovski tovariš akademski slikar Alojz Zavolovšek. Pozneje je o svojem delu spregovoril tudi mg. Jože Muhovič.

Ker smo o Jožetu Muhoviču obsežno pisali (sestavek izpod peresa Petra Weissa) verjetno ni potrebno ponavljati kaj več o delu in osebnosti našega rojaka z Rečice.

Stara kovačija ob Ljubiji

V MGA uspešni

Iz poročila o poslovanju za leto 1985 lahko razberemo, da je TOZD MGA v preteklem letu dobro poslovala. Glavna značilnost poslovnih in delovnih naporov je bila v prilagajanju zahtevam trga. Kljub naporom pa so zaradi nerednega oskrbovanja z reprodmateriali slabše uspeli, kot so želeli.

Podatki kažejo, da so količinsko proizvodnjo dosegli 98% od načrtovane. Skupna vrednost proizvodnje je znašala 2,096 milijarde din, kar je 118% letnega plana. Za tujino so proizvedli 4% več kot je bil letni plan in tako so beležili od celokupne proizvodnje količinsko gledano 56% za izvoz. Če bi ta podatek primerjali s predhodnim letom, potem so izvoz povečali za 24%.

Največ so proizvedli podstavkov za mikserje, nato sten-

Domači film na Ljubnem

V okviru meseca kulture je naša kinosekcija organizirala dneve domačega filma. V tednu dni smo predvajali naslednje filme: Ljubezen, Delo za določen čas, Bele trave, Varljivo poletje, Ne čakaj na maj, Doktor in ob zaključku Očka na službeni poti. Pokrovitelj dnevo domačega filma je bila Zveza kulturnih organizacij občine Mozirje. Letošnja prireditelj je bila prva in upamo, da ne zadnja. Želeli bi da bi dnevi domačega filma postali tradicija. Zamisel za organizacijo prireditve je bila v naši kinosekciji prisotna že dalj časa, vendar smo jo realizirali šele v letošnjem letu. Za organizacijo prireditve smo se odločili predvsem zato, ker je domači film v rednem kinematografskem sporedu najslabše obiskan. Veseli smo, da smo tudi pri delovnih organizacijah našli na ugoden odziv, saj brez njihove pomoči takšne prireditve ne bi mogli izpeljati.

Z dnevi domačega filma pa smo tudi želeli dvigniti kulturno raven kinopredstav.

Sloviti pustni orkester Baj se ga iz Mozirja

Prizadevni komunalci

O komunalnih delavcih najraje spregovorimo pikro, je že tako, da imajo nevhvaležne naloge, ki zadevajo vse nas. Tokrat želimo poudariti njihovo veliko prizadevnost, ko so vsrkajno slabem vremenu poskrbeli za urejene dovoze in ceste v strnjenih naseljih. V Mozirju že lahko rečemo, da so doslej delo

opravili v zadovoljstvo prebivalcev. Seveda to delo ni niti malo lahko, saj gre za nočno in delovno delo, pa še dokaj nevarno se je prebijati skozi snežne mase. Zato menimo, da je javna pohvala komaj kaj za vse tisto, kar storijo, ko nas »izkopljejo« iz snega.

Naši rojaki v JLA

Uredništvo je sklenilo občano predstavljati naše rojake v vojaški suknji. Seveda se ob tem lahko poslužujemo le člankov iz revije Front in Obramba. Tako smo tokrat iz Fronta povzeli sestavek o komandirju eskadrole Antonu Mežnarju, doma iz Mozirja, ki je pred dvajsetimi leti stopil v letalsko šolo Maršal Tito v Mostarju. Pozneje je študij nadaljeval na letalski akademiji ter postal častnik našega letalstva. Kot pilot vojaškega letalstva se odlikuje po svoji smelosti. Na njegovem galebu ni okvar, ni takojmenovanih

O drugem našem rojaku, prav tako pilotu vojnega letalstva Oskarju Podlesniku je napisano v Obrambi, da je naredil podvig leta, ko je pristal z nadzvočnim letalom s pokvarjenim podvozjem. Oskar Podlesnik je doma z Ljubnega, star je 28 let in je kapetan, leti pa na sodobnem letalu Mig-21. To je zahtevno letalo velikih brzin. In tako si je kaj težko predstavljati pilota, ki hladnokrvno sprejme sporočilo iz kontrolnega stolpa, da mu je odpadlo kolo na letalu. Vendar, to se je zgodilo Oskarju in seveda v takem trenutku gre za hitro odl-

Oskar Podlesnik

»infarkt letenja«, ni moten v motorju, skratka Anton Mežnar je letalec, ko si ga lahko le želimo.

Pred 13 leti je mladi Tone postal letalec in od takrat je njegova pot polna uspehov in predanosti svojemu poklicu, je odlični vodja eskadrole in kot sam meni je njegovo delo ena sama šola. Sedaj osvaja s svojo skupino na raznih tekmovanjih prva mesta, to pa ni nič čudnega, če vemo, da je prvi iz svoje generacije zaslužil »zlato letalski znak«, kar je za pilote posebno odličje.

Anton Mežnar

očitev. Oskar Podlesnik ni okleval, zavedal se je velike škode, če bi izkočil in letalo prepustil usodi uničenja. Zato se je odločil za držen podvig, pristati brez koles. Če si predstavljamo brzino takšnega letala, potem si lahko zamislimo posledice takšnega pristanka. Ne moremo pa si misliti kakšna odločnost je potrebna za takšen sklep, vendar s hudo trdim pristankom je bilo letalo rešeno, pilot pa je ostal zdrav. Takšno letalo stane danes čez dvajset starih milijard in ne le zgolj to, odločnost in smelost sta občudovanja vredni.

Domoznanska naloga

Le redko segajo domači študentje po raziskavah iz domačih logov. To bi morali, saj je marsikaj iz naše preteklosti že pozabljeno in a ta način bi se določeni dogodki, značilni za naše kraje in ljudi vendarle ohranili. Prav zato moramo pohvaliti Romano Fužir, ki je na Pedagoški akademiji v Ljubljani zagovarjala nalogo Delovanje društva Sokol v Mozirju. Svojo

diplomsko nalogo je popestrila z lepim številom starih fotografij in listin. Veliko tega je dobila kar v domačem arhivu. Tako je osvetlila delovanje društva, ki je bilo v tistih časih izrazito narodnoobrambno. Kar je še posebej pohvalno, je izvod naloge odstopila Arhivu Kulturne skupnosti Mozirje, tako je to delo lahko vir bodočim raziskovalcem domače preteklosti.

Turistične prireditve v letu 1986

V letu 1986 bodo na območju občine Mozirje naslednje prireditve turističnega značaja:

- Tradicionalne prireditve:
- 28. junij — vrtnarski piknik — Mozirje,
 - 6. julij — vaška olimpiada — Rečica/Savinji,
 - 19. in 20. julij — čebelarški praznik — Gornji grad
 - 2. in 3. avgust — flosarski bal — Ljubno ob Savinji
 - 9. avgust — Lučki dan — Luče
 - 23. avgust — Kmečki praznik — Trnavče
 - 30. avgust — ovčarski praznik — Šmihel

Za vse ostale manjše prireditve, ki jih bodo organizirale Krajevne skupnosti ali ostala društva ne omenjamo, ker še ni znano kaj predvidevajo. Menimo pa, da bodo to predvsem »vaške veselice«.

VABILO

TVD Partizan Mozirje vabi vse člane in prijatelje društva, da se udeležijo občnega zbora, ki bo v torek dne 11. 3. 1986. ob 19 uri v veliki dvorani doma.

Želimo, da bi se na zboru dogovorili o nadaljnjem delu, to je o dopolnitvi koledarja za leto 1986, dali svoje predloge kako zainteresirati občane KS Mozirje za večje sodelovanje v Trim akcijah.

Ob tej priliki prosimo vse člane, da prinesejo s seboj članske izkaznice da iste potrdimo s plačilom članarine.

Na podlagi 16. člena Zakona o evidenci volilne pravice (Uradni list SRS, št. 7/74) Oddelek za notranje zadeve Skupščine občine Mozirje izdaja

RAZGLAS

s katerim obvešča delovne ljudi in občane občine Mozirje, da so splošni volilni imeniki za izvolitev temeljnih delegacij v krajevnih skupnostih in delegatov v Druženopolitični zbor SO Mozirje razgrnjeni na Krajevnih uradih občine Mozirje.

Splošni volilni imeniki za posamezno volišče bodo razgrnjeni do 12. marca 1986. Do tega datuma lahko vsak volilni upravičenec zahteva popravek zato, ker on ali kdo drug ni vpisan v splošni volilni imenik volišča na katerem ima pravico uveljavljati volilno pravico, zato ker je vpisan kdo, ki nima volilne pravice ali nima volilne pravice na območju te občine oz. tega volišča, ali kdo, ki je umrl, ali pa zato, ker je nepravilno vpisano ime ali drug podatek, ki se nanaša nanj ali na koga drugega.

Popravek splošnega volilnega imenika se zahteva ustno ali pisмено pri pristojnem organu — krajevnem uradu.

ODDELEK ZA NOTRANJE
ZADEVE SO MOZIRJE

**OBVESTILO
REJCEM PLEMENSKIH KONJ**

Dne 2. 3. 1986 ob 10.00 uri se bo v prostorih Savinjsko-šaleške veterinarske postaje Mozirje vršil ustanovni občni zbor podružnice konjerejskega društva Slovenije. Podružnica društva se ustanavlja za območje občin Mozirje in Velenje. Sedež podružnice bo v Mozirju.

Namen društva je, da se organizira načrtna reja konj, skrbi za izobraževanje rejcev, prireja javne preglede in premovanja ter organizira razstave, sejme in druge prireditve rejskega značaja.

Ustanovni občni zbor bo dopolnjen s predavanjem o značilnostih reprodukcije kobil in o njenih motnjah. Predaval bo tov. Kosec (Biotehnična fakulteta v Ljubljani).

K sodelovanju vabimo vse rejce konj, kmetijske strokovnjake, veterinarje in vse ljubitelje konj, ki so pripravljeni sodelovati in prispevati k napredku konjereje.

Pripravljalni odbor

**OBJAVA ZA OPRAVILA DEL IN NALOG
VARUHNJE V VVO MOZIRJE**

Komisija za medsebojna delovna razmerja v VVO Mozirje razpisuje prosto delovno mesto varuhinje predšolskih otrok za DE Mozirje, s polnim delovnim časom za določen čas do 31. 8. 1986.

POGOJI:

- delavka mora imeti dokončano šolo za varuhinje ali srednjo vzgojiteljsko šolo
- delovni čas od 7,30 do 15,30 ure
- za objavljeno dela in naloge mora kandidatka predložiti naslednjo dokumentacijo najkasneje 8 dni po objavi v Sav. novicah:
- prošnjo za sprejem v delovno razmerje
- kratek življenjepis z vsemi zaposlitvami
- spričevalo o dokončani šoli
- rojstni list

Zasedba delovnega mesta varuhinje predšolskih otrok je petnajsti dan po objavi razpisa v Savinjskih novicah.

Za objavljeno delovno mesto je enomesečno poizkusno delo. Prošnjo pošljite na naslov: VVO Mozirje, 63330 Mozirje.

Na osnovi sklepa komisije za delovna razmerja

TOZD Gradbenik Ljubno,

objavljamo prosta dela in naloge:

**kvalificirane ali priučene
kuharice**

Pogoji: končana poklicna šola ali eno leto delovnih izkušenj na enakih ali podobnih delih
Delo je za določen čas — eno leto, obvezno poskusno delo.

Prošnjo z dokazili pošljite na naslov: GIP VEGRAD, Prešernova 9a, Titovo Velenje.

Go-cart med vožnjo

Zanimiv športnik

V mozirski občini je dosti dobrih avtomobilov. Malo manj je dobrih voznikov. Le eden pa je tak, ki je svoje voziške sposobnosti dokazal v avto-moto športu. Res da ne v formuli 1., pač pa v dirkanju z go-carti.

Marjan Livk, 22-letni avtoklepar iz Nazarij, se že peto leto podi po slovenskih in jugoslovanskih dirkališčih. Ker v mozirski občini ni avto-moto društva, je včlanjen v AMD Slavko Šlander Celje, kjer se v družbi s še šestimi tekmovalci bori za čim boljše uvrstitve na republiških in državnih prvenstvih v cartingu.

● **Pravijo, da je vsak začetek težak. V avto-moto športu pa še posebej. Je bilo tudi v vašem primeru tako?**

— S trinajstimi leti sem prvič sedel v go-cartu in prevozil nekaj krogov. Tako se je začelo. Kadarkoli je bila možnost za vožnjo z avtomobilčkom, sem jo z veseljem izkoristil. Ko sem se osamosvojil, je bilo že laže. Zbral sem denar za star, skorajda odslužen stroj in ga sam popravil. Z njim sem pričel tudi tekrovati. Mnogo dinarjev je bilo treba privarčevati, da se danes lahko pohvalim s tremi motorji za go-cart in enim go-cartom.

● **Ste imeli kakšnega pokrovitelja in kakšna je pomoč avto-moto društva?**

— Pokrovitelja do sedaj nisem imel. Avto-moto društvo mi seveda pomaga, toda le s tem, da mi povrne potne stroške, zavarovanje in skrbi za prijave za tekmovanje. Vsi ostali stroški pa so bili na mojih ramenih.

● **Ti pa najbrž niso mali?**

— Seveda ne! Nov go-cart stane 600 000 din, potem so tu še gume, olje, bati itd. Vse to je treba dobiti iz tujine, kajti na našem tržišču tega materiala ni.

● **Koliko vas potemtakem stane ena dirka?**

— To je težko reči, ker je vse odvisno od posamezne dirke. Bate menjam na vsake tri dirke, gume pa na dve do tri dirke. To je odvisno od vremena. Če je vročina, se gume mnogo hitreje obrabijo, kot pa v dežju. Ne manjka pa tudi trčenj in novi stroški so tu.

● **Zakaj si ne poiščete pokrovitelja?**

— V naslednji sezoni ga bom najbrž imel.

● **Je njegovo ime še skrivnost?**

— Ni. Dogovarjam se s Kovinsko galanterijo Miro Cigale iz Nazarij.

● **Deniva, da bodo pogovori uspeli. Ali bodo potem rezultati še boljši?**

— Lanska sezona je bila zame najuspešnejša. Zasedel sem često mesto na državnem prvenstvu in peto na republiškem. Če bo več finančnih sredstev, bodo tudi rezultati še boljši. Predvsem si bom lahko privoščil več treningov. Do sedaj sem treniral enkrat tedenško na avto-moto poligonu v Šempetru ali v Ljubčini pri Celju. Na vsako dirko grem dva dni prej, da se spoznam s tekmovalno stezo, kar pa seveda bistveno podraži stroške bivanja.

● **Vsaka dirka je doživetje zase. Kako jih vi doživljate?**

— Dirke za letošnje državno prvenstvo so mi prinesle resnično vse vrste doživetij. Od veselja pa do velikega razočaranja. Začelo se je zelo obetajoče. Prva dirka v Zagrebu mi je prinesla četrto mesto, druga na Reki tretje mesto in moja upanja so bila vse večja.

Že na tretji dirki mi je sreča obrnila hrbet. V prvem zavoju sva se z nekim tekmovalcem zapela s kolesi, se vrtela po dirkališču in vsega je bilo konec. Še huje je bilo na naslednji dirki. Drugi najboljši čas na treningu mi je zagotovil odlično startno pozicijo. Tudi štart je uspel, bil sem na tretjem mestu, zatem pa mi je utrgalo izpušno cev. V naslednji vožnji pa je odpovedal še motor, kar je bila posledica odtrgane izpušne cevi. Med eno in drugo vožnjo je bilo pač premalo časa, da bi popravili izpušno cev.

● **Uspeh na dirki je prav gotovo odvisen tudi od dobro pripravljenega go-carta. Ali ga pripravljate sami?**

— Motorje mi pripravlja Niko Matjaž z Bleda, ki velja pri nas za največjega strokovnjaka na tem področju. Pred vsako tekmo odpeljem stroj na Bled in šele nato se odpravim na dirko.

● **Kaj pa ambicije v kaki drugi disciplini avto-moto športa?**

— Vsakdo, ki se začne ukvarjati z avto-moto športom, si želi tekmovati v močnejših kategorijah. Če bi imel finančne možnosti, bi rad tekmoval na avtomobilskih cestno-hitrostnih dirkah. Seveda pa so možnosti zelo majhne.

To je domena tekmovalcev v večjih mestih.

● **Začela sva s primerjavo s formulo 1. Tam fantje drvi po cesti s tristoimi kilometri na uro. Kakšne pa so največje hitrosti z go-carti?**

— Na ravnih delih dirkališča dosežemo hitrost okoli 130 km/h, kar tudi ni tako malo glede na moč in velikost motorja.

RAJKO PINTAR

OPOZORILO

Občina Mozirje je koncem preteklega leta zajel nov val gozdnih stekline. Steklina se širi pri lisicah od Mozirja v smeri Gornjega grada in Ljubnega. Veterinarska inšpekcija ugotavlja, da nekateri lastniki ne upoštevajo predpisane priprepe svojih psov. S takšnim ravnanjem se ogroža zdravje ljudi in povroča družbi materialne izdatke.

Lovske organizacije in lovci so dolžni pokončati klateške pse in mačke, ter pse lastnikov, ki ne upoštevajo predpisane priprepe.

Sumljivih, bolnih in poginjenih živali se ne sme prijemat z golimi rokami. Ob ugrizu je mesto ugriza takoj potrebno temeljito oprati z milom ali razkužilom, ter o tem obvestiti zdravstveno in veterinarsko službo. Živali, ki je povzročila ugriz se ne sme pokončati, ampak pripreti. Opazovanje živali, ki je povzročila poškodbo človeka, je diagnostično zanesljivejše od drage laboratorijske preiskave.

VETERINARSKI
INŠPEKTOR

OBVESTILO

Vozniki vozil na motorni pogon — ponuja se vam enkratna priložnost, da preizkusite in dopolnite svoje znanje o cestno prometnih predpisih na testnih polah in to brezplačno.

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu pri Skupščini občine Mozirje v sodelovanju z Združenjem šoferjev in avtomobilnikov »Avto šola« Mozirje —

Organizirata v mesecu marcu 1986 vsak torek in četrtek od 15. do 19. ure v gasilnem domu v Mozirju — brezplačno preverjanje znanja iz cestno prometnih predpisov in obrazložitev novosti.

Pripominjamo, da SZDL Jugoslavije sproža široko in trajno aktivnost delovnih ljudi in občanov za večjo varnost v cestnem prometu.

Varnost v prometu ni zadovoljiva, ljudje igubljajo življenja, mnogo se jih ponesreči, postanejo invalidi, uničuje se družbena in zasebna lastnina.

Na vse to lahko vpliva človek, kot faktor in subjekt varnosti v prometu.

Zato priporočamo geslo —
»Več znanja — manj nesreč«!

SPV

**Svet skupne delovne skupnosti
Upravnih organov Skupščine občine
Mozirje**

objavlja
prosta dela in naloge

**1. Referenta za odmero davka
od nepremičnin
2. Referenta za izterjavo**

Poleg splošnih pogojev, ki jih določa Zakon o sistemu državne uprave in o Izvršnem svetu Skupščine SR Slovenije ter o republiških upravnih organih (Uradni list SRS, št. 24/79), morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje:

Pod 1: Končana višja šola pravne, upravne ali ekonomske smeri in 2 leti delovnih izkušenj (približni mesečni OD 77.000,-)

Pod 2: Srednja izobrazba ekonomske ali druge ustrezne smeri in 1 leto delovnih izkušenj (približni mesečni OD 64.000,-)

Pismene prijave z dokazili je treba poslati do 5. 3. 1986 na Svet skupne delovne skupnosti upravnih organov SO Mozirje. Izbira kandidata bo opravljena v roku 30 dni po preteku objave. Kandidati bodo pismeno obveščeni o izbiri.

Komisija za delovna razmerja
Trgovske delovne organizacije
»Savinja«
Mozirje,

po sklepu seje, z dne 22. 1. 1986

objavlja
prosta dela in naloge za:

**enega prodajalca mesa
v poslovalnici 1 »Samopostrežba« Mozirje**

Poleg splošnih pogojev mora kandidat izpolnjevati še naslednje zahteve:

- da ima končano šolo za poklic mesar — prodajalec ali mesar
 - sekač
 - da ima zdravniško spričevalo, da sme delati v živilski stroki
- Delo bo sklenjeno za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Pismene prijave, z obvezno priloženimi dokazili o izpolnjevanju objavljenih pogojev, je poslati na naslov: TDO »SAVINJA« MOZIRJE v Mozirju 41.

Prijave je vložiti v 15 dneh od dneva objave prostih del in nalog. O rezultatu prijave na objavo bodo kandidati obveščeni najkasneje v 15 dneh po preteku objave. Objava velja do zasedbe objavljenih del in nalog.

Za turizem na Rečici

Priprave za volitve so precej zahtevno delo, pove predsednik KK SZDL na Rečici Franc Slapnik. O delu v frontni organizaciji ima že dokaj dobre izkušnje, saj dela kot predsednik tri leta. Pa še to, od predhodnika Jožeta Celinška je prevzel utečeno delo, tako je seveda marsikaj lažje. V kraju se dobro povezujejo in so zato uspešni.

Kaj je novega v njihovem delu nas je zanimalo. Franc Slapnik nam je hitro odgovoril, da prav sedaj pripravljajo ustanovitev domačega turističnega društva. Pokazala se je potreba po takšnem delovanju, saj je v njihovi bližini kamp Menina, tam pa veliko tujcev, ki bi se radi ogledali po dolini, radi bi kaj domačega doživeli, zanimajo se za krajino in ljudi. Zato se bodo na Rečici lotili turizma organizirano. Društva niso nikoli imeli, vendar pa je potrebno, zato so se tako odločili.

športno društvo, pa so z novim vodstvom stvari postavili na pravo mesto. Sedaj pripravljajo gradnjo nekaterih športnih naprav, ki naj bi služile tudi gostom iz kampa Menina, pa seveda domačinom in še komu.

Z njihovo prireditvijo Vaška olimpijada so postali že kar znani, pa pripravljajo še zanimivosti, ki bodo pritegnile ljudi na Rečico. Še to, zadali so si postopno urejanja nekaterih krajevnih znamenitosti, tako bodo pristopili k prenovi zidu ob Tavčarjevem dvoru, poskrbeli bodo tudi za ureditev drevoreda, da ne bo tam več divje parkirišče in tako kvarilo ugled kraja. Letos se nadejajo skupne prireditve ob olimpijadi z Delom in Kompasom, ta bo še bolj raznesla dober glas o Rečici v svet.

Ko smo že začeli z volitvami, naj še nadaljujemo. V glavnem ni težav, tudi odklanjanja delegatskih obveznosti ni. Sedaj že lahko povedo, da so od 103 kandidatov odbrali 40 ki naj bi jih volili v 4 delegacije. Odločili so se za zaprto listo, ker so vse postopke v pripravah temeljito izpeljali, zato je načelo demokratičnosti povsem uveljavljeno.

Predsedstvo KK SZDL je dobro sestavljeno, zato tudi uspešno dela. Žal pa ni tako v samih konferencah, kjer pogrešajo predvsem predstavnike delovnih organizacij. Zato tudi šepa sodelovanje z njimi. To pa ne velja za Elkrój s katerim so dobro povezani.

Ob koncu razgovora je Franc Slapnik izrecno pohvalil delo mladih na Rečici, ki je vzorno in ima zato tudi velike uspehe. Skratka v vseh smereh se udeležujejo mladi, kar se kaže v prireditvah s katerimi se kraj ponaša.

Franc Slapnik

Sicer pa je znano, da na Rečici društva dobro sodelujejo, pa tudi dobro delajo. V zadnjem času je nekoliko popustilo

V TEMELJNIH ORGANIZACIJAH ZDRUŽENEGA DELA BODO DELAVCI VOLILI V ČETRTEK, 13. MARCA 1986, DELOVNI LJUDJE IN OBČANI PA V NEDELJO, 16. MARCA 1986

Šport v Glin-u

V letu 1985 je športna dejavnost v DO Gorenje GLIN Nazarje po nekaj letih stagnacije nekoliko bolj zaživela. K temu je gotovo največ prispevala uspešna organizacija internih športnih tekmovanj, njihov pobudnik in nosilec pa je bila športna sekcija pri Konferenci sindikata Gorenje GLIN. Razveseljivo je to, da na njih sodeluje veliko delavcev, saj športna sekcija ocenjuje, da jih je bilo lani okoli dvesto. Očitno so bile športne panoge dobro izbrane. Košarka, mali nogomet, odbojka so igre z žogo, ki se jim mladi radi posvečajo, množična pa je bila udeležba predvsem na smučanju in tudi pri streljanju. Poleg tega so bila izvedena še tekmovanja v kegljanju, krosu, plavanju in šahu. Vse to pomeni, da šport združuje tako starejše kot mlade, v GLIN-u pa bo potrebno najti obliko, kako v športno aktivnost bolj pritegniti tudi ženske. Še ta mesec bodo razglasili najboljšega športnika v DO za leto 1985 in najboljši sindikalno organizacijo na športnem področju. Razpored tekmovanj za leto 1986 je že narejen, športna sekcija pa ga bo sproti poskušala še čim bolj uskladiti s programom občinskih prvenstev, kiga izdelala komisija za šport in rekreacijo pri Občinskem sindikalnem svetu.

Športna sekcija ugotavlja, da je šport področje, ki je bilo v minulih letih na GLIN-u precej zanemarjeno. To so tista leta, odkar ne obstaja več športno društvo GLIN, v okviru katerega je obstajal tudi košarkarski klub, ki je v sedemdesetih letih dosegal zelo lepe uspehe. Minilo je tudi obdobje lesariad (razen v smučanju in šahu), ko so se vsako leto v raznih športih merili med seboj delavci lesne industrije iz cele Slovenije. Ravno te lesariade so bile najmočnejše gibalo za tako razgibano športno življenje v GLIN-u pred desetletjem. Zdjaj torej tega ni več. Potrebno je najti v sedanjem trenutku primerno obliko za oživljanje športa in to tako, da bo v zavesti vsakega delavca, da bo vsak začutil potrebo po špor-

tu. V zadnjih dveh letih so bili premiki v tej smeri že storjeni, športniki GLIN-a pa upajo, da bo letos še bolje.

Uspešna GLIN-ova tekmovanja so bila razlog, da se je športna sekcija odločila za še en nov korak, ki je dvignil precej prahu v Občinskem sindikalnem svetu. Komisiji za šport in rekreacijo so namreč poslali zahtevo oz. željo, da bi GLIN-ovi športniki na občinskih sindikalnih prvenstvih nastopali podenotno in okrijem svoje Konferencije sindikata. To so utemeljili takole:

Občinska sindikalna prvenstva temeljijo predvsem na čim večji množičnosti. V GLIN-u je 5 osnovnih organizacij sindikata in vse do sedaj so se lahko udeleževali prvenstev samo kot predstavniki TOZD-ov oziroma DSSS. Dogajalo se je to, da velikokrat v določeni panogi ni nastopilo vseh 5 osnovnih organizacij, ker enostavno včasih zmanjka ljudi in časa v kakšnem TOZD-u — predvsem proizvodnem. Množičnost pa bi lahko dosegli tudi s tem, da bi iz vseh delavcev GLIN-a sestavili 4 ali 5 ekip. Taki problemi so se npr. pojavili pri kegljanju, šahu, malem nogometu in še kje. Športna sekcija upa, da bo v bodoče ta problematika upoštevana pri občinskih prvenstvih. Menijo, da se takšni problemi zagotovo pojavljajo tudi v GG-ju, Elkrój in ZKZ. Eden od razlogov, ki sicer ni najbolj pomemben, pa je tudi to, da bi skorajda lahko z lučjo iskali kakšno prvo mesto, ki ga je na občinskem prvenstvu dosegla katera od GLIN-ovih ekip. Na osnovi svojih tekmovanj znotraj DO pa bi lahko sestavili tudi kakšno dobro ekipo.

To je kratek oris športnega trenutka v DO Gorenje GLIN Nazarje. V športni sekciji se zavedajo, da šport pomeni predvsem zdravje in sprostitiv in upajo, da letos, ko GLIN praznuje 85-letnico obstoja tega delavci ne bodo obeležili samo s proizvodnimi uspehi, temveč tudi z uspehi na športnem področju.

Tomaž Križnik

Prevzem pustne oblasti na občini je potekal mirno in sporazumno

Savinjski gaj v težavah

Danes bi že težko našli poznavalca naših turističnih prilik, ki ne bi potrdil trditve, da pomeni Savinjski gaj osrednjo turistično privlačnost doline. Tako bi ga torej morali ocenjevati, ko gre za njegovo gmotno stran, saj končno ne more tako obsežne naloge opravljati odbor pri KS Mozirje ljubiteljsko in še brez ustrezne zagotovitve sredstev. V dolini še vedno prevladuje mnenje, da je park stvar Mozirja in ne stvar doline kot celote. Pomembnost gaja je že zdavnaj prerasla meje naše občine, kaj šele meje krajevne skupnosti Mozirje!

KS Mozirje je zato predložila IS SO Mozirje natančen prikaz stanja in opozorila na nevdržno stanje. Težišče vsega pa je nedvomno zagotavljanje potrebnih sredstev.

Tako je v 1985 bilo kar za 92.107 din več odhodkov kot prihodkov in to ob veliki prizadetosti Odbora za urejanje Savinjskega gaja pri mozirski krajevni skupnosti. Treba je namreč poudariti, da si je ta odbor vrsto let prizadeval urejati gaj po najboljših močeh, da pa stroški nabave sadik in drugih potrebščin iz leta v leto strmo naraščajo. Jasno je, da tako obsežnih nalog ne more več opravljati neka

skupina ljubiteljev, ki je več ali manj prepuščena sama sebi. Dejstvo je, da je Savinjski gaj imel lani kar 935.032 din izgube!

Delovni načrt za leto 1986 predvideva okoli 8.000.000 din odhodkov. Za nova vlaganja pa bi nujno potrebovali še dodatna sredstva. To so ob neurejenem financiranju zaskrbljujoče številke. Zato krajevna skupnost Mozirje upravičeno opozarja na nastalo stanje in predlaga:

1. Savinjskemu gaju kot edinstvenemu turističnemu objektu v občini določiti občinski pomen in določiti upravljalca.

2. Sistemsko rešiti problem financiranja tako, da bo upravljalac že ob začetku sezone vedel o višini razpoložljivih sredstev in dinamiko njihovega dotoka.

3. V sistem financiranja Savinjskega gaja je vključiti celotno gospodarstvo, predvsem pa trgovino in gostinstvo (tudi privatni sektor in kmečki turizem), ki ima od turizma največ dohodka v obliki prispevne stopnje. Del sredstev naj zagotavljajo krajevne skupnosti preko SKIS-a — skupna komunalna raba, del sredstev pa naj zagotavlja tudi proračun SO Mozirje.

Letovanje in zdravljenje borcev v Podčetrtku

Takozvane atomske toplice v Podčetrtku se vse bolj uveljavljajo z ugodnimi učinki pri zdravljenju revmatičnih, kožnih in še nekaterih drugih obolenj. Zato je OO ZZB NOV Mozirje že pred leti postavil v Podčetrtek bivalno prikolico in tako ponudil borcem in njihovim družinskim članom priložnost za zelo poceni ter učinkovito zdravljenje in rekreacijo.

Ker so bili rezultati koriščenja atomskih toplic zelo ugodni, zlasti kar zadeva zdravstveno počutje naših borcev, smo pred kratkim uspeli nabaviti še eno bivalno prikolico, da bi tako lahko večjemu številu borcev nudili te ugodnosti. Obe prikolici sta opremljeni s pliniskim štedilnikom, hladilnikom, z vso kuhinjsko posodo in orodjem ter toplimi odejami (brez posteljnega perila). V vsaki prikolici je prostora za največ štiri ljudi.

V lanskem letu je trajala vsaka izmena po 10 dni, kar bo po vsej verjetnosti ostalo nespremenjeno tudi letos.

Za 10-dnevno koriščenje prikolice zaračunavamo prispevek

4.000.- dinarjev, ob prihodu v toplice pa je treba pri recepciji plačati prijavnico (cca 100.- din) in turistično takso. Kopanje v dveh bazenih s toplo vodo (od 30 — 35°C), ki sta v neposredni bližini prikolic, je brezplačno. Ob slabem vremenu je prav tako brezplačno tudi kopanje v pokritem bazenu v 1 km oddaljenem hotelu Atomske toplice.

Prikolice so namenjene predvsem članom ZB. Ker pa bi si mnogi od njih zaradi bolezni ter invalidnosti težko sami pripravljali hrano v prikolici, je priporočljivo, da gredo z njimi tudi mlajši člani njihovih družin.

Vsako, ki bi se odločil za počitnice v Podčetrtku, naj se čim prej pisмено ali osebno prijavi pri Občinskem odboru ZZB NOV Mozirje, vendar najkasneje do 15. aprila 1986. V vlogi je treba navesti ime in priimek oseb, ki se prijavljajo ter vsaj približen termin, ki ga želi koristiti.

Sezona v Podčetrtku se prične z začetkom maja in traja do konca septembra.

OO ZZB NOV Mozirje

Mozirski Pust je patentiral posebno napravo za glasovanje in jo kar dejavno preizkusil pri glasovanju za svetnike mozirskega magistrata

50 let skupnega življenja

V Mozirju so že od nekdaj znani in ugledni krajanek Lekšeti. Izvirajo iz družine nekoč iskanih klobučarjev ob potoku Trnava pod cerkvijo. Tam se je rodil tudi Slavko, ki skupaj svojo družico Roza praznuje zlato poroko.

Obisk pri zakonca Lekše je vedno zanimiv, ne le zaradi prijaznosti, ki je tam doma, temveč tudi zaradi dobrega spomina, ki ga oba zakonca kljub velikim življenjskim križem ohranjata. Tako človek marsikaj sliši iz časov, ki so že zelo odmaknjeni. Mnogo tega vesta povedati Lekšetova, ki sta skupaj kulturno delovala, tako v pevskem zboru, kot tudi v gledališki skupini. Tako sta se tudi spoznala bližje, čeprav sta oba Mozirjana, Roza je namreč Pinzoza.

Slavko se je doma izučil klobučarske obrti, Roza pa je kot trgovska pomočnica delala v mozirski zadrugi. Njuno največje veselje je bilo poleg poklicev, ki sta jih opravljala še kulturno delo. Iz tistih časov imata najlepše spomine, saj takrat ni bilo ne radia, še manj pa televizije, ki bi ljudi odujevala, kot je to danes. Krajanek so bili tesno med seboj povezani in zato tudi družabni.

19. 1. 1936 sta Roza in Slavko stopila pred oltar in se poročila.

Zlatoporočnica Slavko in Roza Lekše

Strelska tekmovanja

Pod pokroviteljstvom štaba za TE pri SO Mozirje je OSZ Mozirje za počastitev Dneva oboroženih sil organizirala že tradicionalno masovno strelsko tekmovanje z vojaško puško na strelišču v Šmartnem ob Dreti. Tekmovanje je dobro uspelo, saj se ga je udeležilo skupno 14 tričlanskih ekip, oz. 42 strelcev. Tekmovalne ekipe so sestavljali strelci iz OSO s terena, kakor tudi strelci DPO in društev občine Mozirje. Najboljša je bila ekipa OSO Gornji grad — sekcija Smreka, druga je bila ekipa OSO Solčava, tretja pa ekipa OSO Šmartno — sekcija Bočna. Od posameznikov pa so bili najboljši: Bezovšek Marjan, OSO Gornji grad, je osvojil prvo mesto, drugi je bil Plesnik Branko iz OSO Solčava, tretji pa Kolar Slavko sekcija Bočna.

Po končanem tekmovanju, ki ga je uspešno vodil sodnik Farbaš Stevo, je pooblaščen predstavnik štaba za TO pri SO Mozirje Dušan Martinčič spregovoril nekaj besed o pomenu tega praznovanja, nato pa podelil priznanja najboljšim trem uvrščenim ekipam in naj-

V njunem zakonu se je rodilo troje otrok. Lepo bi bili živeli, če ne bi vojna zarezala v njihovo družino globoke brazde trpljenja. Slavko je kot zaveden Slovenec kaj kmalu našel pot v OF in tako je že maja 1942 moral na trnjevo pot nemškega zapornika iz Celja v Maribor in nato v koncentracijsko taborišče Mauthausen. Vendar še tako trpljenje ni v Slavku zlomilo volje do življenja. Ko so ga spomladi 1943 iz taborišča odpustili je nosil težak pečat sumljivega človeka in ni mu bilo lahko. Ko je v Mozirju bil izvoljen prvi ljudski odbor je bil seveda Slavko v njem in spet so se za njim zaprla vrata nemškega zapora, ko so se Nemci vrnili v Mozirje, decembra 1944. Vendar pa je le dočkal svobodo in v njej zaživel novo življenje. Klobučarsko delavnico so po aretaciji njegovega brata razdejali, zato je pričel kmetovati pri Alojzu, kot so nekoč rekli domačiji na kateri danes živi zakonca Lekšeta.

Danes ko v krogu svojih gledata nazaj v tistih petdeset let skupnega življenja so njuni spomini lepi in trpkni, vendar pa šegavo pripomnita, da je pač v vsakem življenju nekaj lepega, pa tudi nekaj težkega. Tako je bilo tudi pri njiju. Mi pa jima želimo še zdravja in lepega sožitja v krogu svojih.

boljšim trem posameznikom, ki so poleg pisemenih priznanj prejeli še medalje. Strelcem OSO Šmartno in sekcije Bočna se zahvaljujemo za dobro pripravo in organiziranost na strelišču, da je lahko tekmovanje potekalo hitro, varno in nemoteno.

Po osnovnih strelskih organizacijah na terenu se nadaljuje liga tekmovanj z ZP in se zaključuje v mesecu februarju. V nedeljo 23. 2. 1986 pa bo na strelišču v Mozirju že potekalo tekmovanje v streljanju z ZP za občinsko »Zlato puščico«. Tu se bodo medsebojno pomerili po trije najboljši strelci iz OSO s terena, ki so se vključili v ligo tekmovanja in jo do kraja izvedle. Naslednjo nedeljo to je 2.3. 1986 pa se je rep. koledarju tekmovanj že predvideva regijsko tekmovanje za »Zlato puščico«, ki bo v Titovem Velenju ali pa v Slovenj Gradcu. Tja se bodo uvrstili strelci, ki bodo na občinskem tekmovanju dosegli najboljše rezultate, oziroma se približali postavljeni normi 540 krogom od 600 možnih.

Š. Pungartnik

Da ne pozabimo

Pred nedavnim smo bili v krogu izobražencev, ki so med drugim ugotavljali kako se pozablja na stare običaje, navade, nekdanje vaške posebnosti in podobno. Res je, premalo pišemo o vsem tem in tako tone v pozabo zakladnica iz naše kulturne dediščine.

Ko sem bil pred dnevi v Šmihelu mi je takole v pogovoru Lovro Goličnik omenil človeka, ki so mu pravili škatlar. Takoj mi je šnilo v glavo, da je tam v Zaloki na Leskovškovem posestvu nekdanja oferija (bajemna hiša), ki so ji rekli ljudje Škatlija. Lovro Goličnik je potrdil, da je ta škatlar bil resnično tam doma. Ker pa je popravil tudi krtače za volno, so ga nekateri imenovali tudi krtačar.

Seveda mi žilica ni dala miru! Iskal sem dalje in ugotovil, da je to bil še pred prvo svetovno vojno neki mož, male postave, pa zato prijaznega obnašanja in znan po dolgi beli bradi. Pa še po neki malenkosti — baje je na vse pretege rad čikal. Žal pa doslej nisem mogel zvedeti kako se je pisal, morda bo kdo od bralcev to pomankljivost dopolnil in spor-

očil ime in priimek in morda še kaj več o škatlarju v Zaloki, hvaležen bom za vsako pojasnilo.

Kot je tiste čase bilo pač v navadi so poznali takoimenovane potujoče obrtnike, ali bolje obrtnike, ki so šli v »štiro« kar je pomenilo, da pridejo opravljati svoje delo v hišo. In tako je tudi škatlar hodil od domačije do domačije in popravil krtače, hkrati pa prodajal lično narejene male škatle iz roževine, te pa so služile za žveplenke (vžigalice). Takrat niso prodajali vžigalic v škatlah, le v vrečkah, na katerih je bila mala površina hrapava, da je bilo mogoče vžigalico prižgati. Zato so posebno kadihci kupovali ponujene škatle, saj so na ta način lahko nosili pri sebi več vžigalic. Baje so bile te roževinaste škatle lepo in lično narejene.

Da so se na samotnih domačijah v časih, ko ni bilo ne cest, ne prevoznih sredstev, zelo veselili potujočih obrtnikov, si lahko predstavljamo. Ni bilo časopisov, ne radia, pa so taki možje vedeli veliko kaj povedati.

A. Videčnik

Beseda urednika

Tokrat je v našem glasilu malo gradiva iz gornjega dela naše doline. Vreme nam je zagodlo in tako nismo mogli zbrati kaj prida podatkov iz predela višje od Ljubnega. Upamo, da bo v prihodnji številki glede tega boljše. Bralce pa pozivamo, da dopisujejo v Savinjske novice! Ne v obliki pesmi, pač pa bolj nas zanima vsebina iz življenja društev, krajev in ljudi v njih.

Urednik

Takole je pred vojno naslikal Franjo Cesar mozirski trg. Na sliki je na levi strani viden nekdanji rotovž, stal je na mestu, kjer je danes TVD Partizan

Ob dnevu žena

Mnogo dni in noči ob zibelki mati z ljubeznijo svoje dete neguje in uči.

Kadar bolno je ga nežno pestuje, mu čelo vroče hladi; ko zdravo je se z njim veseli.

Otrok odrašča, in že je lepo dekle postalo; ki se prešerno materi smeji ko jo za njeno bodočnost skrbi.

»Kaj spet mama tožiš, pusti mladost mi, mojo svobodo; skrbi bolj zase, staraš se mami!«

Življenja kolo se vrti. Mati že v grobu počiva, dekle je že mati postala in ob bolnem otroku je prepozno spoznala, da mati le ena je, četudi je stara!

Marija Rihter, Bočna

Takole so se postavili mozirski Pusti ob Pričetku »Ofiranja«

Seidl v spodnještajerski Švici

(4. del)

Doslej je Johann Gabriel Seidl v svojem potopisu prispel iz Letuša, od koder ga spremljamo, do Mozirja in Nazarij ter nato do razpotja v Radmirju, od koder je v mislih (to je že treba upoštevati) stopil do radmirske cerkve in še naprej v Gornji Grad, kjer se je končalo prejšnje nadaljevanje.

Končno točko v tej smeri ob Dreti navzgor dosežeš pri božjepotni cerkvi Nova Stifta (1), ki z vzhodno, tik ob mejitega okrožja ležečo božjepotno cerkvijo na Ptujski gori (2) (v mariborskem okrožju) predstavlja drugo, skoraj krajno točko premera kroga od zahoda do vzhoda. S svojo mračno potrostjo in stenskim slikarstvom, ki se tičejo luteranstva, predstavlja ostro nasprotje zornjegrajski cerkvi. Za ozadje ji je gozdnata mejna planina Črnivec (3), čez katero je speljana cesta v mestece Kamnik na sosednjem Kranjskem.

Toliko o našem stranskem izletu. Ko se vračamo na levi breg Savinje nad Rečico, pridemo na Ljubno (4), skladišče splavov, za katere je Savinja od tu naprej vozna (5). Navadno gredo ta vozila, naložena z deskami in s sodi apna, posamič, tj. pod vodstvom enega samega veslača (splavarja), do Celja, tam pa povežejo dva

ali več, ki jih nato peljejo po Savinji v Savo in po tej do Siska in še naprej. Tam prodajo tovor in sam les, iz katerega so narejeni splavi, in splavarji se peš napotijo nazaj domov.

Tu se začneta bregova počasi dvigati. Visoke gore, poraščene z debelimi drevesi, štrlijo na obeh straneh kvišku. Pot se kmalu ovije nad strme višine, zdaj se spusti spet navzdol, skoraj do dna doline. Hrumeče se peni Savinja čez ogromne zdrbljene skale, ki so se jih gore — trepetajoče v divjem grmenju — mogoče pred stoletji želele znebiti. Napolstrohneli vbokli mostovi vodijo čez posamezne potočke, ki curljajo v globino kot žile, v katere izliva gora svoje življenje. Tu in tam lahko vidiš dolge majajoče se brvi, ki so videti od zgoraj kot niti, razpete čez reko.

Na pobočjih tu in tam že zbujajo pozornost začetek tako imenovanega kmetijstva (6), ki ga bomo na severozahodu dežele (7) srečali pogosteje. Kmetujejo na tale način: drevesom (največkrat so to smreke) prirežejo vrh in veje, tako da ostanejo le gola debla. Veje potem razmečejo, posušijo in jih zažgejo, z ogljem in pepelom pognojena področja posejejo v nižjih legah z ajdo, v višjih pa z ržjo. Navadno je to urejeno v triletnem zaporedju:

prvo leto pridelajo ajdo, drugo leto rž in tretje leto oves, in sicer brez gnojenja. S tem pa se izčrpa tudi požar, prepuščen je sam sebi — spet se sam kmalu zasaadi z jelšami, gorskimi in navadnimi brezami, belimi gabri, bukvami in z iglavci: Takoj ko to samoraslo drevje zraste do višine moza in še višje, se začne krčenje znova. Ob pogledu na taka polja, iz katerih se dolgo štrlijo okostenela in gola počrnela drevesna debla, katerih popolno uničenje je prepuščeno času — ob takim pogledu dobi človek mračen in neprijeten občutek, saj vse to daje že tako zelo samotnemu področju značaj grozovite pošastnosti. Tu ni ure dolgo videti nobene hiše, nobene gostoljubne strehe — in misel, da bi te tu presenetilo neurje ali da bi moral biti pričrta kakega drugega nevarnega dogodka, navda dušo z utesnjujočo nestrpnostjo. Hitreje hitiš naprej in pot se še enkrat dvigne. Zdaj greš skozi zelen listnat gozd na grebenu griča, gore v ozadju se zdijo ločene od sprednjih skupin in odmaknjene od njih. Pot se vije naprej čez skalna pobočja in po dvehm hoji z Ljubnega zagledaš pred seboj vas Luče (8), v katero vodi dolga gugajoča se brv čez Savinjo, v katero se tu izliva s postrvmi bogata Lučnica (9).

Tukaj najdeš v hiši št. 52, katere zadnja stran se naslanja na cerkev sv. Lovrenca, pri tako imenovanem Jaku (Jakob Breznik) (10) dobro, čeprav ne preveč poceni zavetje. Prebivalci te samotne vasi se ukvarjajo z donosno lesno trgovino, z živinorejo in ribištvom ter imajo med svojimi fanti strastne in drzne lovce. Zaradi svojega odkritosrčnega, preprostega in odločnega vedenja, odkritega pogleda in zaradi svoje na Zgornje Štajersko spominjajoče noše se precej razlikujejo od Slovencev (11) s spodnjega področja.

OPOMBE

(1) Seidl piše: Maria Neustift (Nova Stifta). Govori seveda o stari cerkvi, ki je pogorela leta 1850. — (2) Seidl: Maria Neustift (Na-Gora). — (3) Seidl: Tscherniouz. — (4) Pri Seidlu: Laufen (Lubno). — (5) Tako piše Seidl, razumemo pa lahko, kdaj je plovna. — (6) Mišljeno je požigalništvo. — (7) Namreč Štajerske. — (8) Seidl: Leutschdorf (Latsche). — (9) Seidl piše: Leutschbach. — (10) Seidl piše vzdevek čisto v redu: Jaka; priimek pa je seveda pomemben: Wressnigg. — (11) Pri Seidlu: Wenden. Tako so nekdanji nemški pisci imenovali predvsem Slovence na Štajerskem in Koroškem.

Prevod in opombe Peter Weiss

Veterinarsko dežurstvo

17. 2. do 23. 2. Kralj Ciril, dipl. vet. Ljubno, tel. 840-112
24. 2. do 3. Zagožen Drago, dipl. vet. Ljubno, tel. 840-179
3. 3. do 9. 3. Lešnik Marjan, dipl. vet. Ljubija, tel. 831-219
10. 3. do 16. 3. Kralj Ciril, dipl. vet. Ljubno, tel. 840-112
17. 3. do 23. 3. Zagožen Drago, dipl. vet. Ljubno, tel. 840-179

Dežurstvo Elektro Celje Nadzorništvo Nazarje za mesec marec

Od 24. 2. do 2. 3. Nadvežnik Srečo Nizka tel. 831-706
Od 3. 3. do 9. 3. Lever Peter Paška vas tel. 884-150
Od 10. 3. do 16. 3. Jeraj Franc Prinova tel. 831-910
Od 17. 3. do 23. 3. Tratnik Franc Pusto polje tel. 831-263
Od 24. 3. do 30. 3. Marolt Marko Mozirje tel. 831-877
Od 31. 3. do 6. 4. Nadvežnik Srečo Nizka tel. 831-706
V služaju kakšne spremembe pokličite Elektro Celje tel. 25-841, kjer dobite potrebne informacije

Kino Mozirje v marcu

1. in 2. DAN POTEM, Ameriški film
4. SPECIALNI AGENT, Franco-sko-nemški film
6. GANDHI, Angleški film
8. in 9. HOT DOG, Ameriški film
11. ANDREA, Ameriški film
13. POŠAST IZ MOČVIRJA, Ameriški film.
15. in 16. ŠKRILATNI DEŽ, Ameriški glasbeni film
18. DEKLE Z REGRATOM, Nemški film, ljubezenska drama
20. NEONSKA DŽUNGLA, Ameriški pustolovski film
22. in 23. KARATE KID, Ameriški akcijski film
25. NOČNI MAŠČEVALEC, Ameriški film, kriminalka
27. SKOZI PLAMEN NIKARAGUE, Ameriški vojaški film
29. in 30. BRILJANTINA 2, Ameriški glasbeni film

Kino Ljubno v marcu

1. — 2. III. Zgodnja zrelost
2. III. Prihajajo smrčki — otroška kinopredstava
11. III. ET vesoljček — ameriški film
7.—9. III. Okrutni Kaligula — ameriški film
15. — 16. III. Glad za krulju — ameriški film
22. — 23. III. Vroča dekleta — zah-nemški film
29. — 30. III. Tarzan

Kino »Jelka« Nazarje

1.—2. MAŠČEVANJE BRUS LIJA, japonski film
5 VIKEND GROZE, ameriški film
9 — 9 BEL STAR, ameriški film
12 KRALJ ZAPELJIVCA, francoski film
15 — 16 VOJNE IGRE, ameriški film
19 PO PRVI LJUBEZNI, italijanski film
22 — 23 GOSPODAR ZVERI, ameriški film
26 MORILEC TEMPLJA ŠAOLIN, Hong-kong
29 — 30 GOSPODAR ZMAJ, ameriški

Kino »Dom« Gornji grad v marcu

1 — 2 marca Nemški film »Resnične pripovedke«
8 — 9 marca Mehiški film »Lahka žena«
15 — 16 marca Hong Kong film »V zmajevem gnezdu«
22 — 23 marca Ameriški film »Ljubez v Rio«
29 — 30 marca Hong Kong film »Leteča giljotina«

Nove knjige v matični knjižnici

I. LEPOSLOVJE: Zbirka Lirika: Norwid, Jesenin, Celan, Plečnik in jaz, Heinrich, W.: Sanjska ptica, Krantz, J.: Mistraloova hči, Wallace: Pernata kača, Burger: Štirideset let babica, Matute, A.M.: Past, Sabrana djela G. Marqueza 1 — 5
II. STROKOVNA LITERATURA: Prispevki za zgodovino delavskega gibanja 1985, števil. 1/2, Sitar, S.: Letalstvo in Slovenci, Jadranski koledar 1986, Koroški koledar 1986, Ikovic & Linasi: Koroško partizansko zdravstvo, Mikeln, M.: Stalin, Dermota, A.: Tisoč in en večer, Cankar, Iz.: Londonski dnevnik 1944—45, Domingo: Mojih prvih štirideset let, Shrage: Ženska v meni, Planica, Gantar: Antična poetika, Računalniški slovarček, Pogačnik: J. Stritar, Bohanec: I. Tavčar, Kmetijski priročnik 1986, Köhnlnecher: Življenje brez bolečin, Sodobna tehnologija (Velika ilustrirana enciklopedija), Krompir: kuharski recepti, Magier: Umjeće crtanja, Caldaroni: Ubrana sociologija, Zgodovina medicine, Mazeaud: Gora za golega človeka
III. MLADINSKA LITERATURA: Peroci: Ajatutaja, Brvar: Domača naloga, Tapir in zvezde, Golar: Bobi v laškem ujetništvu, Čez vodico, čez rečico, Veltistov: Elektronik — deček iz kovčka

MATIČNA KRONIKA

za januar 1986

POROKE: 1. Čokan Janez, star 32 let iz Florjana iz Zagar Marjanca, stara 26 let iz Dobrovlja, 2. Prašnikar Miro, star 25 let iz Nazarij in Matko Sonja, stara 22 let iz Šentjanža, 3. Dreo Zdravko, star 26 let iz Pesja in Fatič Liljana, stara 19 let iz Mozirja, 4. Pečnik Branko, star 24 let iz Home in Remic Suzana, stara 22 let iz Bočne

SMRTI: 1. Skok Jožef, star 72 let iz Homec Brda 32, 2. Bele Franc, star 80 let iz Rovta pod Menino 12, 3. Robnik Matija, star 38 let iz Luč 1, 4. Krivec Vincencij, star 53 let iz Krnice 12, 5. Trbovšek Ivana, stara 78 let iz Ljubnega/S 85, 6. Novak Janez, star 70 let iz Okonine 9, 7. Jeran Božena, stara 58 let iz Ljubnega/S 14, 8. Stiglic Stanislav, star 75 let iz Juvanja 6, 9. Pustoslavšek Franc, star 48 let iz Tera 49, 10. Šinkovec Alojzija, stara 77 let iz Dola 48, 11. Čokan Angela, stara 91 let iz Lok pri Mozirju 1, 12. Golob Pečnik Franciška, stara 70 let iz Brezja 40, 13. Modrijančič Anton, star 56 let iz Mozirja 306, 14. Praznik Ignacij, star 76 let iz Varpolja 23, 15. Levar Stanislav, star 30 let iz Nizke 35, 16. Mrzovič Viktor, star 53 let iz Dol Suhe 35

Savinjske NOVICE

„Savinjske novice“ izhajajo mesečno - izdaja SZDL občine Mozirje - Urejuje uredniški odbor - Glavni in odgovorni urednik Aleksander Videčnik - Fotografika priprava Ciril Sem - Uredništvo in uprava: Mozirje 175, telefon: (063) 831-609 - Zloračun pri SDK ekspozitura Mozirje, številka:

52810-637-55424 - Savinjske novice, glasilo SO Mozirje - Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do 10. v mesecu - Stavek, filmi in prelom DIC, tozd Grafika Novo mesto - Tisk na rotaciji Ljudske pravice v Ljubljani - Po mnenju IS SRS, Sekretariata za informacije (št. 421/172 z dne 9. maja 1973) je časopis oproščen davka na promet proizvodov.